

BLOCATI

în labirint

***Dedicăm această ediție memoriei
fondatorului ziarului TIMPUL,
Constantin Tănase***

George Simion

Blocați în labirint

Editura TIMPUL
2017

P.P. „TIMPUL DE DIMINEAȚĂ”
Str. Columna 144E
Tel./Fax: 022-22-56-70
E-mail: secretariat@timpul.md

Cărțile în format electronic (e-book) pot fi cumpărate online pe
www.magazin.timpul.md

Cărțile Editurii TIMPUL pot fi procurate în majoritatea librăriilor
din R. Moldova (Pro Noi, Cartier, Cartea mea, Librarius) și în
chioscurile Moldpresa.

Editare și redactare: P.P. „TIMPUL DE DIMINEAȚĂ”
Machetare computerizată: Vitalie Munteanu

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

-
-
-
-
-
-

© P.P. „TIMPUL DE DIMINEAȚĂ”
Coperta - Anatol Ursu

tăteam blocat pe malul Prutului, la vama Republicii Moldova. Pe figura polițiștilor de frontieră puteam citi că nu le face plăcere să acționeze așa, dar erau niște bieți funcționari, care trebuiau să asculte de ordinele de sus. Iar de acolo venise ordinul să nu intru, sub nicio formă, în Republica Moldova.

În stare de șoc, m-am așezat și am încercat să-mi dau seama ce se întâmplă: de ce se tem atât de tare conducătorii Republicii Moldova? Eu sunt un simplu om și această restricție nu avea logică defel. M-am simțit blocat într-un labirint, a cărui imagine de ansamblu nu o percepeam. Drepturile mele avea cine să mi le apere, dar, în fiecare zi, o mulțime de oameni ca și mine, doar născuți pe cealaltă parte a Prutului, erau supuși unor nedreptăți de tot felul, iar lor nu le sare nimeni în ajutor.

Nu duceam arme și nici planuri de răsturnare a puterii nu am făcut vreodată. Dacă și de forța cuvântului se tem, atunci sunt slabi. Iar labirintul, creat de ei, are totuși o soluție.

CAPITOLUL I

VÂNZĂTORII DE ILUZII

STATUL LOR

Majoritatea locuitorilor Republicii Moldova sunt lipsiți de speranța zilei de mâine. Hăituiți și sărăciți, în 25 de ani de tranziție, aleargă, de la an la an, după noi și noi fantasme. Totul se desfășoară într-un sistem, bine pus la punct, de amăgire a cetățenilor moldoveni. Minți diabolice, a căror lăcomie este de nestăvilit, țin prizonieri milioane de oameni.

Odată cu destrămarea Uniunii Sovietice, resursele și capacitățile colosului cu picioare de lut au fost împărțite noilor state apărute pe harta lumii. Arsenalul nuclear s-a dus către Rusia, după negocieri și renunțări din partea Belarusului și Ucrainei, restul bogățiilor au rămas, teoretic, noilor state, pe teritoriul cărora se aflau la momentul scindării.

Fără economie de piață și proprietate privată, sistemul sovietic a intrat în colaps. Chiar dacă economia nu funcționa, resursele erau acolo, gata să fie luate și transferate din proprietatea publică în cea privată. Dar nu de la popor către popor, ci de la popor către un număr mic de oameni, indivizi care dețineau informațiile și care au acaparat, în scurt timp, avuția „partidului” și a „norodului”.

Un nou stat se anunța la orizont: REPUBLICA MOLDOVA, iar cei care voiau să o stăpânească erau bine pregătiți. Împărțirea teritoriului și a resurselor s-a făcut rapid (și nu pe criterii naționale!) între cele două maluri ale Nistrului și „nacealnicii” vremii. În timp ce marile complexe agricole au fost privatizate de către moldoveni, directorii roșii din Tiraspol au pus stăpânire pe obiectivele industriale și de armament.

Planurile fuseseră deja puse la punct în anii de pe urmă ai

Uniunii Sovietice, în unghere și birouri ascunse, în pădurea de la Condroș, la Tiraspol și pe malul Nistrului, în cadrul unor discuții secrete. Pe scena publică, oamenii de rând erau provocați să se dușmănească și să se omoare între ei, pentru a servi intereselor „păpușarilor”.

Într-un interviu pentru Europa Liberă, fostul ambasador al Republicii Moldova la Washington, Igor Munteanu, amintea:

„Eu cred că unul dintre cele mai mari eșecuri care s-a întâmplat în Republica Moldova a fost privatizarea nereușită, transformarea proprietății colective în proprietate privată. Modelul de bonificare sau de voucherizare care a fost aplicat în Republica Moldova, deși s-a anunțat social-democrat, a fost, de fapt, o modalitate de îmbogățire și chivernisire a elitelor nomenclaturiste. Uitați-vă la cei care se bat cu pumnul în piept că au devenit mari antreprenori; nu voi da nume, dar toată lumea știe că din fondurile fiduciare, care s-au creat pe ruinele acestei cvasiprivatizări, au beneficiat grupuri obscure cu conexiuni foarte puternice în nomenclatura sovietică și în serviciile speciale.”

Hotelurile (Jolly-Allon, Chișinău, Național, Codru etc.), băncile, rețelele de distribuire a electricității, avioanele Tupolev, privatizarea rutelor de transport de toate tipurile, monopolul pe aspecte importante din alimentație precum industria cărnii, fabrica de bere Chișinău, Moldcarton, fabricile de vin și podgoriile sunt numai câteva dintre afacerile care au adus bani doar celor autoplașați în vârful piramidei puterii de la Chișinău.

Însă cea mai mare afacere din lume nu este nici cu hoteluri și nici cu produse alimentare, nici cu diamante, bănci sau metale prețioase. **Cea mai mare resursă din lume este să ai propriul stat**, dar și milioane de cetățeni, de pe spatele cărora să trăiești. De exemplu, cea mai mare putere mondială, America, își bazează dominația globală pe puterea de a emite nelimitat monedă.

Ce poate fi mai profitabil decât să ai granițe și vameși, să numești miniștri, parlamentari, ambasadori, să ai propriul tău sistem de justiție, să ai poliția ta, să faci tu legile și să decizi cât de mulți au dreptul să trăiască decent și câți să se chinuie, slujindu-te?

25% din PIB-ul Republicii Moldova se bazează pe banii trimiși de muncitorii din străinătate

Bugetul de stat al Republicii Moldova a fost programat, încă de la început, să fie compus 20% din asistență internațională

Acesta este motivul pentru care, fără deosebire, toți „arendașii” Republicii Moldova, din ultimii 25 de ani, au încercat să inventeze o națiune care să le servească interesele: națiunea civică moldovenească. Dar despre asta și despre cum s-au folosit de oamenii mai puțin școliți și de naționalism pentru a-și atinge scopul, vom vorbi mai târziu în această carte...

Important este de știut că, fără voia lor, cetățenii moldoveni au participat și participă la un uriaș experiment social. Tocmai de aceea, s-ar putea ca lucrarea pe care o țineți în mână să fie cenzurată, interzisă și discreditată: adevărul nu trebuie adus la conștiința oamenilor, iar statul SRL „Republica Moldova” trebuie să garanteze în continuare servicii doar celor care o stăpânesc. Pentru că totuși cartea a ajuns la voi, încercați să observați lucrurile din jur și, prin prisma noilor informații, ieșiți din capcanele labirintului creat de păpușari văzuți și, mai ales, nevăzuți.

CINE SUNT EI

Până acum, întrebarea - cheie ce a măcinat Republica Moldova a fost **CINE SUNTEM NOI?** De parcă e nevoie de studii avansate, de discuții interminabile și de academii de științe pentru a demonstra un adevăr vizibil cu ochiul liber. Dar într-un stat care funcționează pe temelii îndoielnice, normalul devine anormal, iar discuțiile identitare capătă contur pe viață și pe moarte, ocupându-ne tot timpul. Faptul că „pe cele două maluri ale Prutului trăiesc două popoare diferite” a fost inventată de către propagandiștii bolșevici pentru că servea intereselor lor strategice. Dar cei care au promovat și chiar susțin această aberație sunt localnicii, elita moldovenească adică o castă care are nevoie de propriul stat pentru îmbogățire.

Nimeni nu s-a întrebat însă care este ea, această elită care dirijează capitalul și beneficiază de pe urma existenței statului Republica Moldova.

În primul rând, sunt boierii zilei... Nomenclatura sovietică, rămasă pe ambele maluri ale Nistrului, și-a împărțit frățeste puterea și a inventat conflictul nistrean pentru a justifica lipsa oricărei posibilități viitoare de progres. **ȘI CU TRANSNISTRRIA CE FACEM?** - **o întrebare care apare mereu**, însoțită câteodată de un rânjet mare pe fețele celor care nu vor altceva decât să rămână ei în vârful piramidei și care este repetată de idioți utili.

Alternanța la putere a familiilor conducătoare, precum Lucin-schi-Snegur-Voronin, este vizibilă ca bună-ziua și numai un rătăcit nu poate înțelege că aceste personaje stau și în spatele episoadelor de genul furtului miliardului. Plahotniuc, „marele” oligarh, actualul exponent al acestui sistem, nu este un atât de mare strateg cum este prezentat de mass-media de „opozitie”.

Apoi, desigur avem „OPOZIȚIA” complice. Alți oligarhi, gata să

preia puterea, mimând sinceritatea. Pe ce baze s-a îmbogățit Dodon? Nu pentru că a speculat pe seama amărăților cărora le-a fost indusă o frică de România și care sunt ținuți prizonieri ai ideologiei sovietice? Cum ar putea, vreodată, Dodon, a cărui mamă predă limba română, să recunoască cine este? Nu poate pentru că, altfel, n-ar mai fi sluga utilă din prezent. Dar cei doi Țopa, din Frankfurt, nu din privatizările realizate în anii '90 s-au îmbogățit? Dar Filat, pușcăriașul zilei?

Dacă răspundeam la această întrebare acum doi ani, răspunsul era unul simplu: **PROXENEȚI ȘI CONTRABANDIȘTI**, luându-ne după exponenții momentului: Vlad Plahotniuc și Vlad Filat. Din vânzarea de femei sau din diferențele de prețuri prin neplata taxelor vamale, acești adevărați regi ai Republicii Moldova își făcuseră capitalul inițial care le-a permis să stea la masa celor bogați. Dar riscăm să nu vedem pădurea din cauza copacilor cu un astfel de răspuns simplist. Masa bogaților în Republica Moldova era deja întinsă și va fi acolo și după ce Filat și Plahotniuc nu vor mai exista. De fapt, acum Plahotniuc a rămas singur în vârful piramidei vizibile. În spate, însă, clanurile își continuă urzeala și se cred eterne, având la dispoziție protecția unui întreg stat: atâta timp cât Republica Moldova există în forma actuală și ei nu ies prea mult în evidență, totul e bine: doar pentru ei.

La urma urmei, pot fi numiți folosind cuvântul simplu: **MAFIOȚI**.

Mai ales dacă ne amintim de ocupațiile inițiale și ascultăm înregistrările telefonice care au apărut în spațiul public. Pentru că un mafiot care începe să se parfumeze, să se îmbrace la patru ace și să cumpere funcții oficiale, să-și ia titulatura de demnitar al statului, tot mafiot rămâne și tot ca un mafiot se va comporta.

Fostul premier Mircea Druc menționează într-un articol de opinie:

„Multă lume nostalgică invocă acele timpuri zbuciumate ale anilor 1990. Lipsă totală de control. Numai cei leneși nu apucau să smulgă câte o bucățică din moștenirea imperiului sovietic. Peste tot domnea dreptul puterii și principiul ”apasă primul pe trăgaci”. Astfel, membrii clanurilor și-au constituit averile și numele de rezonanță”.

Politicienii care se dau în spectacol, pe scena publică, sunt cei ca Filat sau Plahotniuc, sau cei care sunt pregătiți să ia „Puterea”, precum celebrii Țopa sau Usatii. Ei sunt al doilea val de protagoniști și au reglări de conturi de tip mafiot. În spatele lor este un sistem de încrengături format din familii, relații și interese, care au creat și stăpânesc statul. Partidele politice, Puterea care se ceartă cu Opoziția, marile dezvăluiri din presă sunt doar niște butaforii, care țin oamenii atenți la circ și îi împiedică să vadă cauzele reale. Nimic nu se va modifica substanțial în Republica Moldova prin schimbarea partidelor între ele, oricât de sincere ar încerca să pară aceste schimbări, ori prin înlocuirea unui oligarh cu un altul.

De exemplu, mai nimeni nu cunoaște în Republica Moldova numele lui Boris Birștein, cel care până nu demult realiza toate documentele de identitate (buletine și pașapoarte) ale cetățenilor Republicii Moldova. O afacere profitabilă, să ai statul tău și să emiți documente... Boris Birștein a fost consilierul economic al președintelui Snegur. Prin Snegur, compania lui Birstein, „Seabeco”, a mai cumpărat hotelul partidului, actualul „Jolly Alon” și a privatizat fosta filială „Vneșakonom bank”, actualul „Eximbank”. Natalia Gherman, fostul ministru de Externe în Guvernul Filat, este fiica lui Mircea Snegur. Artur Gherman, ginerele lui Snegur, a exercitat funcția de președinte al Seabeco-Moldova.

Un alt membru al clanurilor din Republica Moldova, necunoscut opiniei publice, este Vitalie Usturoi, mâna dreaptă a lui Birștein, care a întreprins o serie de afaceri dubioase în România anilor '90, cum ar fi achiziționarea a 3500 de automobile ARO sau credite nereturnate la Banca de Comerț Exterior (BANCOREX). Recent,

Usturoi a încercat să aducă un miliard de euro în România, pentru o fabrică de avioane Tupolev, „afacere” refuzată de statul român. Cel mai mare scandal în care a fost implicat Usturoi este cunoscut sub numele de Țigareta II. La el a luat parte și Vlad Filat. Iar avioane Tupolev, către o companie rusească, a vândut Victor Țopa pe când conducea compania de stat Air Moldova. O încrengătură întregă...

Primul val de conturare a „vârfurilor” este descris tot de fostul premier Mircea Druc:

„După 1991, în RM, clanurile au împărțit între ele tot ce s-a acumulat în perioada postbelică. Pe malul drept al Nistrului, cu excepția orașului Tighina, au rămas la putere agrarienii, exponenții cei mai agresivi ai nomenclaturii comuniste. În anii 1990, nomenclatura autohtonă moldovenească, și-a adjudecat colhozurile și sovhozurile, industria alimentară. Întregul patrimoniu din raioanele basarabene ale RSSM a fost împărțit între clanul Moțpan – Sangheli – Daraban, clanul Snegur și clanul Lucinschi. După 2000, ceea ce mai rămăsese a fost acaparat de clanul Voronin – Reidman – Tkaciuk. Astfel, fosta nomenclatură sovietică s-a căpătuit, unii au emigrat, alții au devenit baroni locali, oligarhi, băieți deștepți etc. Generația a doua de șefi, unii chiar cu studii în Occident, nu mai avea ce împărți și s-a apucat de furat din bănci”.

Dacă studiem evoluția unuia precum Vladimir Voronin, a unuia precum Dumitru Diacov sau a lui Petru Lucinschi vom vedea că relațiile dintre ei sunt cu mult mai adânci, iar fiecare dintre acești oameni au, mai departe, alți parteneri secreți, cu care relaționează și care îi manevrează pe ascuns. Dacă suntem la curent cu faptul că Viorel și Victor Țopa au fost cei mai buni prieteni ai lui Vladimir Plahotniuc, toți prosperând în timpul guvernării „stabile” a lui Voronin, vom putea înțelege că există, de fapt, o singură entitate

conducătoare în spatele statului Republica Moldova.

După calculele făcute, din aceste clanuri fac parte aproximativ 100 de familii. Majoritatea au origini „sănătoase”, provenind din birocrăția sovietică, cea care a avut informațiile și complicitățile internaționale necesare. Puțini sunt dintre cei care și-au câștigat accesul ulterior. **Cum se poate ca doar câteva sute de persoane să țină în frâu milioane de cetățeni moldoveni? Simplu: vânzându-le iluzii! Priceperea reală a acestor persoane nu este inteligența sau cumsecădenia, ci faptul că pot vinde oamenilor minciuni, iluzii, speranțe etc. Au sisteme paralele de supraveghere și control și stăpânesc toată informația care ajunge la populație prin intermediul presei.**

Iluzia miliardului, mimarea opoziției, planurile românilor care se pregătesc să anexeze „independentă” republică, faptul că un stat poate exista pe harta lumii fără să fie în vreo alianță (sindromul elvețian), iubirea față de călăi (sindromul Stockholm), iluzia unei integrări europene a statului și multe altele au fost folosite în experimentul social ticluit de creiere precum cel al lui Mark Tkaciuk. Le vom aborda metodic pentru a ne putea feri de ele și a deveni imuni la manipulare. Noile iluzii create de păpușari vor apărea. Însă legăturile dintre păpușari, odată devenite publice, vor fi fatale pentru aceștia!

ILUZIA EUROPEANĂ

Republica Moldova nu va intra niciodată în Uniunea Europeană! NICIODATĂ.

Acest adevăr, dacă îndrăzneai să-l afirmi în noiembrie 2013, când Puterea a ales să facă o manifestație de forță în Piața Marii Adunări Naționale, te-ai fi ales cu tot felul de calificative. Dar este adevărul

gol-goluț. Din punct de vedere al structurilor europene, Republica Moldova a fost cel mult o posibilă poveste de succes a Parteneriatului Estic. Și acesta, în sine, o poveste de adormit copiii.

Nu doar că nu va intra niciodată în Uniunea Europeană, dar **NI-CIODATĂ** această perspectivă nu a existat. Doar minciuni vândute de negustorii de destine cu scopul de a menține speranța în inima oamenilor și de a-i face să plătească în continuare taxe statului lor.

Ca să înțelegem mai bine imaginea de ansamblu, este suficient să spunem că instituția Comisiei Europene, un Guvern, dacă vreți, al acestui conglomerat de state, nu are un comisar (ministru) pentru *extindere*, cum avea în cazul țărilor care au aderat anterior, ci doar un comisar pentru *vecinătate*. Uniunea Europeană nu se mai extinde, ba chiar are în prezent dificultăți de a se defini și de a-și alege viitorul.

În schimb, este în interesul oricărei entități statale sau supra-statale puternice să aibă liniște la granițele ei. Acesta este și Acordul de Asociere prezentat ca o mare victorie, acesta este și Parteneriatul Estic: niște vecinătăți sigure, dacă sunt posibil de realizat, ca siguranță pentru frontierele Uniunii Europene. Aceste frontiere, din cauza lăcomiei clanurilor locale, sunt fixate pe Prut.

Cel care spune că Republica Moldova, în formula ultimilor 25 de ani (singurii în care ea a existat), se va integra vreodată în Uniunea Europeană este un mare mincinos și trebuie tratat ca atare, indiferent de funcția pe care o deține. Republica Moldova a dat multiple dovezi că nu vrea și nici nu este aptă să ducă la bun sfârșit angajamentele luate. **Singura cale a cetățenilor moldoveni de a fi parte a Uniunii Europene este Unirea Republicii Moldova cu România.** Altă șansă nu există.

ILUZIA ELVEȚIANĂ

Deseori auzi de la conașionalii din Republica Moldova că acest stat nu are nevoie nici de NATO, nici de Uniunea Europeană, nici de Rusia și ar fi bine să fie un stat neutru, împăciuitor, care să nu se certe cu nimeni. Ceva precum Elveția.

Să fie un stat prosper chiar dacă este mic, că doar și Elveția este prosperă.

La mine la Focșani, pe malul Putnei, Milcovului și Siretului, circula o vorbă: să nu crezi că umblă câinii cu colaci în coadă! Ei bine, proverbul acesta se aplică teoriei conform căreia un stat precum Republica Moldova va fi vreodată o Elveție.

Elveția, cea dintre Italia, Franța și Austria, nu cea de la Chișinău, este o convenție mondială. Într-adevăr, și elvețienii fac bomboane bune, dar nu din bomboane trăiesc și niciun stat normal nu poate trăi din bomboane și vin. În Elveția își țin banii toate țările lumii. Este o convenție internațională, nu va fi atacată niciodată militar și nu are nevoie de alte caracteristici. În plus, este fix în mijlocul Europei, nu la margine de imperii, și își poate controla întreg teritoriul statului, nu are un conflict, precum cel nistrean, pe teritoriu și nici trupe străine de ocupație.

Deja locul unde se țin banii lumii este ocupat. Acolo, la Geneva își țin banii (și familiile) și Plahotniuc, și mulți alții din clanurile menționate. Chiar gândind hiper-optimist și reușind să stopezi toate potlogăriile și jafurile comise în Republica Moldova în ultimii 25 de ani, oricum, nu se poate ridica o industrie într-un timp rezonabil. Industria produsă de munca înaintașilor au luat-o fie foștii nomenclaturiști comuniști, fie directorii roșii de la Tiraspol. Nu o vor mai înapoia și oricum, nu o mai vrem pentru că vine cu tancuri la pachet. Trebuie să înțelegem că, fiind singur pe lume, acest stat nu poate exista, din rațiuni identitare, geopolitice, economice, sociale și culturale.

Iar pentru că imaginația unui stat mic, neutru și viabil economic, nu se oprește la Elveția, în ultima vreme am auzit de Finlanda sau

de Singapore. Poți să crezi în Moș Crăciun sau în Ded Moroz, însă cine vede vreo ramură economică dezvoltată în Republica Moldova în actualul context al lumii globalizate, fără a fi parte a unui bloc internațional, este naiv. Mai ales că preț de un sfert de secol, de când se vehiculează „Elveția asta”, nu s-a putut face nimic, deși în posturile formale de conducere au fost ba Diacov și Voronin, ba Lucinschi și Plahotniuc, ba alde Dodon, toți cu banii ținuti la păstrare în Elveția reală.

Visul indus de către păpușari oferă însă această perspectivă de Elveție/Finlandă /Singapore și păcălește, încă. Cine are o educație universitară (specialiști în economie, științe politice, științe juridice etc.) și propagă un astfel de model nu este nimic altceva decât un angajat special să mențină acest stat - statul LOR.

ILUZIA MILIARDULUI

În 2015, populația Republicii Moldova era în alertă după descoperirea furtului celebrului miliard din bănci. Era vorba de 10,9 miliarde de lei moldovenești scurși din Banca de Economii (bancă de stat) și de 17 miliarde de lei devalizați prin intermediul Băncii Sociale (bancă privată). În total 28 miliarde de lei (1 Euro = 20 lei). Pentru comparație, bugetul total al Republicii Moldova a fost, în 2014, de 25 miliarde 815 milioane lei moldovenești. Deci mai mult decât bugetul pe un an întreg, bani pe care Republica Moldova nu îi avea propriu-zis, dar i s-au furat, mergând spre conturi din Rusia. În Republica Moldova se fură tot, inclusiv bani care nu există!

Dar furtul acestui miliard este numai partea vizibilă, pe care s-a insistat, din anumite interese, să fie văzută. Statul Republica Moldova și-a îndeplinit mult mai sârguincios rațiunea de existență în acești ani, când PESTE 20 DE MILIARDE DE DOLARI au fost spălați

prin băncile moldovenești, cu complicitatea instanțelor de judecată, din economia neagră rusească spre piața de capital europeană. Astfel, statutul de balama între est și vest, care provoacă suferințe cetățenilor, aduce profituri fabuloase celor care vor să facă scheme bancare, participând la spălarea banilor negri, obținuți din vânzarea de droguri și contrabandă cu armament, care intră ca bani albi în economia globală, prin intermediul Republicii Moldova. Stăpânii sunt mulțumiți, dar nu numai cu un miliard, ci cu mult mai mult. Comisionul folosirii statului de către alții, care au interese la nivel mondial (prostituție statală), e unul generos.

Oamenii de rând sunt luați la întrebări dacă transferă chiar și 10 000 de euro, așa că nu este nimeni suficient de naiv încât să creadă că „statul” nu a știut. Ba **statul a știut și a fost complice**, doar asta este și rațiunea existenței ei.

Au ajuns unii în închisoare, dar astea sunt deja urmările reglărilor de conturi mafiotе despre care am scris mai sus (mafiotul Plahotniuc îl lasă pe Filat să se incrimineze și în felul acesta scapă de el).

Cetățenilor de rând, dacă au vreo rată întârziată la bancă, li se ia dreptul de a ieși din statul Republica Moldova. Sunt închiși, dar nu într-o închisoare propriu-zisă, ci într-un stat. Probabil este unicul loc din lume în care băncile au o asemenea putere.

Dar câteodată, pentru a obține fonduri europene, justiția trebuie simulată. Nici atunci statul Republica Moldova nu pedepsește până la capăt membrii clanurilor și pe slujitorii lor: instanțele condamnă, de formă, dar vinovații fug din țară, prin regiunea transnistreană, și nu li se mai dă de urmă...

Sărmanii rămân să strige zadarnic: „**Miliardul înapoi!**”. Incapabili de a vedea întreg tabloul, iar jaful comis pe spatele lor este unul de proporții mult mai mari. În urma strigătelor sincere, se ridică forțele de opoziție, care își creează imaginea de a fi curate și capabile să „întoarcă miliardul”. Jertfa oamenilor sinceri, care au ieșit în stradă cu zecile de mii și au vegheat zi și noapte în corturi nu a condus la niciun rezultat, altul decât de a profila figuri de viitori conducători (și, implicit, speranțe).

ILUZIA OPOZIȚIEI

Vechii conducători vizibili ai Republicii Moldova cu noii conducători sunt prieteni între ei, de cele mai multe ori parteneri de afaceri și chiar rude. La televiziunile, pe care tot ei le stăpânesc, joacă un teatru ieftin, scena fiind instituțiile puterii.

Scriam un editorial în aprilie 2016 în care anticipam:

„SUPOZIȚIE: Într-un joc de-a statul captiv/fictiv, atât Vladimir Plahotniuc, cât și opoziția, se joacă de-a președintele. Prefăcându-se a fi în război, toate jocurile făcute de ambele tabere arată că se pregătește întronarea lui Igor Dodon în funcția de președinte, ca un garant că vor curge în continuare banii și din est, și din vest pentru clasa conducătoare a R. Moldova.”

După opt luni, informațiile mele au fost confirmate de rezultatele alegerilor prezidențiale: Dodon a ajuns președinte, cu sprijinul total al lui Plahotniuc. Ce poate fi mai avantajos decât un politician, chipurile pro-est, ca să se poată justifica în fața partenerilor europeni necesitatea alocării de bani nerambursabili: vreți să ajungă Dodon să aibă toată puterea în R.Moldova? Dacă nu, plătiți, noi suntem pro-europenii și așteptăm banii voștri ca să vă fim fideli. Curve perfecte!

Dodon a ajuns președinte și pentru că de la „Miliardul înapoi!” s-a ajuns la solicitări precum alegerea directă a președintelui, alegeri anticipate și parlament cu 71 de deputați. Platforma DA, cea care a înaintat aceste solicitări, a pus „batista pe țambalul geopolitic”, mergând și ea o vreme braț la braț cu Dodon. Dar cei care au creat Platforma DA sunt controversații oameni de afaceri Victor și Viorel Țopa. Aparent, cei mai mari dușmani ai lui Plahotniuc.

Despre cei doi Țopa se cunoaște că sunt finanțatorii postului Jur-

nal TV și că se află la Frankfurt, Germania, unde au primit drept de ședere. O sentință judecătorească din Republica Moldova i-a condamnat, în lipsă, la zece ani de închisoare. Ce nu știu mulți este că Victor Țopa și Vlad Plahotniuc au fost mult mai legați în controlul asupra Victoria Bank decât lasă acum să se înțeleagă. Iar înainte de a avea Jurnal TV, Victor Țopa și-a început cariera de „mogul media” controlând, împreună cu Plahotniuc, cel mai urmărit post TV din Republica Moldova: Prime.

Născuți la o diferență de un an, cei doi erau despărțiți de doar 16 kilometri când învățau în școala medie, în sate diferite din raionul Nisporeni. Atunci s-au și cunoscut.

Pe lângă Victoria Bank, cei doi au mai avut acțiuni comune și la Banca de Economii. Exact! Aceeași Bancă de Economii implicată în „furtul miliardului”. Victor Țopa a fost ministrul Transporturilor în primul guvern Tarlev (2001), iar numele lui Plahotniuc era vehiculat printre cei care trebuiau să-l înlocuiască pe prim-ministrul Tarlev. Prim-ministru a ajuns în 2008 Zinaida Greceanii, iar Igor Dodon - ministrul Economiei.

Banca de Economii a început încă de pe atunci să fie devalizată (a se vedea creditul luat de soțul Zinaidei Greceanii, Alexei Greceanii). Asta s-a întâmplat când cei patru actori menționați (Greceanii, Dodon, Țopa, Plahotniuc) aveau posturi importante. Trăiască puterea și opoziția, de ochii lumii!

Toți sunt prieteni între ei! Deși par că se ceartă, Plahotniuc și Țopa sau diferite clanuri din Republica Moldova mimează puterea și opoziția, au reglări de conturi de mafioți între ei, dar îi unește păstrarea granițelor, cea mai mare bogăție pe care o are statul LOR.

ILUZIA POLITICIENILOR UNIONIȘTI

Să facem un exercițiu de imaginație. Un partid unionist, să-i zicem Partidul Unirii de la Chișinău, câștigă alegerile printr-o majoritate zdrobitoare. Acumulează 50% + 1 din voturi și are majoritatea. Credeți că a doua zi va proclama Unirea cu România? Sau ne va explica pe îndelete că Unirea e un proces care trebuie pregătit, că nu se face cu una, cu două și mai trebuie să prindă și ei câțiva ani pe funcții - ca să o pregătească?

De multe ori, ca o scuză pentru „inapetența unionistă”, la Chișinău se scoate în față o altă minciună sfruntată: cum au solicitat politicienii din Republica Moldova Unirea în 1990 și cum a refuzat-o România cea cu inimă haină. Nu există nici măcar o relatare sau o declarație a unui for de conducere care să reprezinte statul moldovenesc de după independență, care să confirme acest lucru. Dacă exista într-adevăr această decizie a clasei conducătoare de la Chișinău, ea nu s-a transmis mai departe de Parcul Cișmigiu din București.

În schimb, s-au inventat politicieni, chipurile unioniști, care să poarte acest drapel și să-l poarte în derizoriu. Este notoriu cazul lui Iurie Roșca, care a dezamăgit o întreagă generație. Chiar și atunci, mulți erau dintre cei care vedeau un viitor comun al Republicii Moldova cu România, dar nu îl agreau pe Roșca. Iar ținta aceasta era: să facă oamenii să piardă din vedere obiectivul principal: Unirea, mizând pe unul sau mai mulți actori politici. Liderul dezamăgește, se dezamăgesc oamenii și nu mai văd posibilă cauza Unirii.

Mult timp s-a pedalat pe ideea că unioniștii sunt foarte puțini și sunt conduși de persoane excentrice, gen Vitalia Pavlicenco. Au mers până într-acolo încât falsificau constant sondajele de opinie. Acesta este motivul pentru care recensământul din anul 2014,

altminteri o chestiune serioasă într-un stat de drept, a fost plin de bâlbe și serios viciat. În 2004, Voronin a putut să facă ce-a vrut și a scos numai 2% de români, iar „marii democrați” nu s-au diferențiat prea mult, anunțând 7% în rândul etnicilor români. De fapt, oricine a participat la procesul recensământului din 2014 știe că totul a fost o farsă, o dovadă în plus pentru a arăta adevăratele intenții ale stăpânilor Republicii Moldova.

Iurie Roșca a fost mereu în mijlocul clanurilor și a fost învățat cum să profite de pe urma existenței statului. De la provocările inițiale, precum denumirea statului care trebuia să fie Republica Română Moldova, până la a spune că are doi plămâni, unul român și altul rus, e un drum lung, drum pe care și-a acumulat o avere considerabilă. La fel a procedat un coleg apropiat din PPCD, Vasile Năstase, pe care apoi îl regăsim în conducerea Platformei DA. Opinia lui despre Unire s-a schimbat la fel de mult, ajungând acum să-i numească pe tinerii unioniști provocatori și, vezi Doamne, „sculele lui Plahotniuc”.

Toți devin, mai devreme sau mai târziu, una cu sistemul creat de clanurile Republicii Moldova. Trădează și acumulează bogății pentru propria persoană, acesta fiind motivul pentru care tot apar, ca ciupercele după ploaie, noi și noi partiduțe care se declară unioniste. Unirea este astăzi o oportunitate; însă nu vor să facă Unirea aceste personaje, ci să profite de pe urma ei. Așadar, liderii politici unioniști nu trebuie crezuți decât în măsura în care sunt unificatori și adună în jurul lor pe alții, doar condiționat și pe un timp scurt, în care să poată arăta dacă au realizat de-a lungul activității lor fapte concrete. Altfel, nu sunt altceva decât creații ale clanurilor care vor să aibă partide de diferite coloraturi.

ILUZIA STATALITĂȚII

„O minciună repetată de o mie de ori rămâne o minciună, dar o minciună repetată de un milion de ori devine adevăr”, spunea Goebbels, specialistul Propagandei Publice în timpul regimului nazist. Mincinoșii, care stăpânesc acum între Prut și Nistru, încearcă să vehiculeze din greu ideea că unioniștii sunt dușmanii Republicii Moldova și atentează la „statalitatea” ei.

Însă sovieticii sunt cei care au aplicat cel mai bine învățătura lacheul lui Hitler. Minciunile turnate în mintea oamenilor zeci de ani au asemenea repercusiuni încât unii nu mai pot distinge binele de rău, albul de negru și confundă statul captiv/fictiv Republica Moldova cu „statalitatea moldovenească”. Iar „stataliștilor” li se opun „unioniștii”. Cu timpul, chiar și agresorul începe să-ți fie drag! În literatura de specialitate acest fenomen poartă numele de sindromul Stockholm.

Nu voi intra acum în chestiuni de istorie, am evitat intenționat acest lucru și lucrarea de față are menirea de a ne face să reflectăm asupra viitorului, nu asupra trecutului. E suficient să spunem că atât locul nașterii, cât și mormântul lui Ștefan cel Mare sunt peste Prut, la fel ca și capitalele Moldovei medievale. Iar statalitatea acelei formațiuni a dat naștere României de astăzi.

Însă dacă vorbim astăzi în Republica Moldova de stataliști, aș întreba cine sunt aceia care au fondat statul. Cine sunt părinții fondatori? Este numele lor Grigore Vieru, Dumitru Matcovschi, Constantin Tănase, Nicolae Costin, Leonida Lari, Mircea Druc, Ion și Doina Aldea -Teodorovici, Nicolae Dabija, Ion Ungureanu, Eugen Doga, Valeriu Matei? Dacă da, atunci să știți că toți acești oameni sunt unioniști. Iar repetarea, în stilul lui Goebbels, a FALSULUI că unioniștii sunt dușmanii statului Republica Moldova și se opun stataliștilor, prinde cu ușurință în rândul oamenilor.

Unirea nu înseamnă nimic altceva decât întărirea suveranității

Republicii Moldova. Pentru că această suveranitate, în acest moment și în ultimii 25 de ani, este încălcată grav de către forțele separatiste din raioanele de est ale Republicii Moldova, forțe care zburdă liber prin Aeroportul Chișinău. Aceasta ar fi o problemă reală de care s-ar putea ocupa Serviciul de Informații și Securitate, și abia atunci am putea vorbi de subordonare constituțională, de suveranitate și reintegrare națională cu toate teritoriile. În schimb, SIS-ul se ocupă de manifestațiile unioniștilor... Aceste manifestații nu vor duce la sugrumarea/moartea Republicii Moldova, ci la fuzionarea a două state. Se va crea un nou stat de drept, care va fi continuatorul legal al României și al Republicii Moldova, în care toată lumea are drepturi egale și NU este anexat un teritoriu la România de azi. Toți cetățenii (și moldovenii, și găgăuzii, și rușii, și ucrainenii) vor fi respectați dar, comparativ cu situația de fapt, vor avea și dreptul la viață decentă, drept care nu există acum, în această „statalitate”.

Aceasta e problema pentru care nu merg lucrurile, aceștia erau oamenii răi ai Moldovei, unioniștii? Treceți în revistă toți unioniștii, pe cei care îi știți în jurul vostru, și veți vedea că pot fi caracterizați ca niște adevărați patrioți și ca oameni cu suflet mare. Ei vor să făurească un viitor nou, în care statul să aibă alt rol decât cel de închisoare (a sufletelor și trupurilor).

În închisori trebuie să ajungă doar ei, membrii clanurilor. În închisori normale, nu în unele statale.

ILUZIA DISTRUGERII IDENTITĂȚII MOLDOVENEȘTI

O altă minciună, inoculată în mintea oamenilor pentru a-i speria, este că ei nu au voie să se numească moldoveni, că românii ar impune să nu mai existe identitate moldovenească. Ar râde de s-ar prăpădi un moșneag de prin părțile Botoșaniului sau Vasluiului dacă i-ai spune că el nu e moldovean (sau nu e român). Sau bunicul meu, Dumnezeu să-l ierte, care era moldovean din Focșani. Sau eu, care sunt moldovean din vestulul Prutului. Nu se fură identitatea nimănui, ba chiar aceia care vor, se pot mândri, pe lângă identitatea moldovenească, cu cea de cetățeni ai unui stat nou, cu șanse la viitor și care ar asigura cele necesare unei vieți normale pentru toți membrii lui.

Ca să înțeleagă unii că nu comunicarea în limba rusă sau auto-identificarea ca moldovean sunt problemele pe care le-am avea în viitor, și că nu-ți va impune nimeni să te declari „român” dacă nu vrei, o organizație unionistă chiar a propus o formă de confederație, sub forma unui Stat Comun România+Republica Moldova, care ar suna cam așa:

„Statul comun va fi o asociație a două state suverane, independente, unitare și indivizibile.

Statul comun va lua naștere printr-un tratat internațional, bazat pe principiile și normele unanim recunoscute de dreptul internațional, legislația Republicii Moldova, a României și a normelor Uniunii Europene, semnat de președinții celor două state și ratificat de parlamentele statelor-membre.”

Concluzia este:

„Ținând cont că, la momentul actual, din mai multe considerente, Republica Moldova se află într-o stare extrem de dificilă, fiindu-i amenințată chiar existența ca stat, considerăm că, prin realizarea modelului propus, deschidem o perspectivă unică de revenire în spațiul istoric și etnic al poporului nostru și care garantează și urgentează integrarea noastră în Uniunea Europeană.”.

Denumirile cu care ne autoidentificăm, raportarea și diferențierea între noi și voi, felul cum ni se ridică sângele la cap când discutăm despre denumirea limbii, acestea sunt elementele pe care clanurile le-au speculat, în defavoarea noastră, după cum vom vedea.

ILUZIA STATULUI CAPTURAT

În Republica Moldova, în ultimul an, a făcut carieră expresia „stat captiv” care, la prima vedere, ar însemna faptul că o mână restrânsă de oameni au pus stăpânire pe instituțiile statale și le folosesc în propriul interes. Iar figuri de tristă amintire, precum Lucinschi, Urecheanu, Voronin și Dodon, parte din clanurile stăpânitoare, s-au aliniat sub sloganul statului captiv pentru a ieși nevinovați și curați ca lacrima.

Despre această stare de fapt (status captivus) au convenit chiar și Dumitru Diacov cu Vladimir Voronin, într-o discuție, după cum a mărturisit primul:

„Chiar dacă recunosc că Republica Moldova este un stat capturat, nu înseamnă că lucrurile se vor schimba. Discutam,

nu demult, cu Vladimir Voronin. Mi-i greu să văd la ce s-a ajuns. De 24 de ani muncim, ca să ajungem la aceasta.”

Nu le-a venit să creadă că ei au muncit de 24 de ani pentru a ajunge la această stare. Într-adevăr, e o mare performanță să te rabde lumea atâta timp în fruntea unui stat și viitorii lideri prefigurați să fie tot din cercurile tale de hoți. Dar de vină nu sunt, cum spune Diacov, instabilitatea partidelor politice și disensiunile din cadrul fostelor alianțe. Nici „reforme neaterminate, oligarhizarea politicului și proasta conștientizare a contextului geopolitic”, cum descriu experții. Vina, la fel ca și criza, este una sistemică.

Actualul ambasador al României în Germania, jurnalist și fin observator al spațiului pruto-nistean, Emil Hurezeanu, a sintetizat bine această stare de captivitate reală:

„Pentru Moldova orice proiect strategic mai mare ar fi însemnat un „da” sau un „nu” în favoarea unirii cu România, în favoarea intrării în Europa sau în favoarea orientării definitive către Rusia. Or, oamenii s-au ferit, politicienii au vrut să aibă propria lor provincie, care a fost acest stat și care a fost capturat”.

Voronin și Diacov sunt printre gardieni, în loc să fie printre cei închiși. La fel și Plahotniuc, Shor, Snegur, Lucinschi sau Sangheli. Captivitatea este granița de la Prut inventată și menținută prin eforturi grele de ei, graniță care ține o parte din cetățenii unei națiuni departe de drepturile lor firești: bunăstare, securitate, demnitate umană.

Alde Lucinschi, prin astfel de declarații, sunt păpușarii care, prin mass-media, manipulare și propagandă diversionistă, se joacă cu mintea oamenilor. Iată cum:

„Chiar dacă ar fi unirea, cine ar vrea să ne ia cu toată gălceava care este aici. Noi am avut perioade mai bune în

acești 25 de ani. Noi trebuie să ne astâmpărăm, să ne liniștim, să începem a face țara, să muncim și atunci vom vedea că viitorul va fi mai bun”,

a declarat recent Petru Lucinschi într-un interviu!!! A minți în continuare cu nerușinare că există o alternativă politică pentru statul separatist Republica Moldova, care va face curățenie și îl va duce spre o altă soartă este instigare la menținerea stării actuale de CRIMĂ. *Voi, proștilor, munciiți, ca să avem din ce trăi noi în lux, spun membrii clanurilor: Munciiți, nu mai pomeniiți despre soluția UNIRII.*

ILUZIA SOCIETĂȚII DIVIZATE

Toate televiziunile importante, care emit în Republica Moldova, se află sub controlul clanurilor. De la TV7 care aparține fiului lui Petru Lucinschi, ex-deputatul Chiril Lucinschi, la Jurnal TV (Victor Țopa), la televiziunile lui Dodon (NTV, Accent TV, Exclusiv TV), la pleiada din trustul lui Plahotniuc (Prime, Canal 2, Canal 3, Publika TV etc.) la Moldova 1 - care este luată pe rând sub influența unei grupări -, toate propagă ideea unei societăți dezbinată, în care cei cu opțiuni vestice/românești sunt în opoziție cu cei care sunt cu ochii spre est/Rusia. Ideea este repetată în politică, unde avem partide pro-Est și pro-Vest, în sondajele de opinie manipulative care pun întrebările potrivite (de exemplu: „*Era mai bine în Uniunea Sovietică?*”).

Clanurile conducătoare au interesul să ne prezinte societatea Republicii Moldova ca pe o lume divizată, ruptă în două, în care Rusia este gata oricând să ia puterea și, ca urmare, nimeni nu poate produce schimbări în biata republică. Vrei legea Audiovizualului? Niet, nu se poate, Parlamentul e jumate-jumate. Vrei reforme în

justiție? Da, dar știți, vom pierde Găgăuzia. Vrei să vorbești despre Unire? Doamne ferește, îi torni apă la moară lui Dodon. Este forma prin care clasa politică de la Chișinău își susține în continuare statutul de vițel care suga la două vaci.

Situația aceasta convine de minune și ONG-urilor sau formatorilor de opinie, care trăiesc din asta.

Avem alegeri prezidențiale? E momentul tocmai bun să mai scoatem niște bani de la europeni/români/de la orișicine ne va da. Un stat al cărui buget, încă de la apariție, a fost proiectat ca având 20 la sută care provin din donații externe trebuie, nu-i așa, să țină lumea internațională în priză și cu buzunarele larg deschise.

Uitați-vă, de exemplu, la noi, la unioniști, pe care situația asta ne-a ținut mult timp. La fiecare ciclu electoral eram obligați să acceptăm politicieni care nu împărtășesc opțiunea unionistă doar pentru ca „omul rușilor” să nu câștige. Eram un electorat captiv, motivat la vot prin reflex condiționat pavlovian primar: „pe ăștia îi scoatem la vot simplu, agitând tema identității”. Apoi profitorii politicieni, cocoțați la putere pe spatele voturilor unioniștilor, justificau abandonarea temei UNIRII prin faptul că lumea „nu e pregătită” și ne arătau sondeje mincinoase, privind procentele reale ale unioniștilor. Doreau această temă ascunsă sub preș, uitată, abandonată, ÎNGROPATĂ! Și înghițeam toate nereușitele celui ajuns la putere și orice eludare a temei Unirii, cu o falsă impresie că „e de-al nostru”.

Puterea economică nu e în mâna moldovenilor. Neavând putere financiar-economică, nu ai mass-media, menționate mai sus, și nu ai pârgھیile de informare corectă a oamenilor. În primul rând, ascuți de vocea șefului (banului), care îți spune ce și cum să faci, ce și cum ai voie să manifesti, ce și cum să votezi.

La fel s-a comunicat și cu cei care văd lumina doar de la Răsărit. Numai unidirecțional, făcuți să creadă că dușmanul este România și unioniștii. Comratul și Chișinăul nu își vorbesc, nu se cunosc la nivel de oameni simpli, pentru că asta nu e în avantajul clanurilor.

După tot acest exercițiu de lipsă de comunicare interetnică, apar și alții care spun: batista pe țambalul geopolitic, unire moldoveni,

avem nevoie de națiunea civică moldovenească ca să putem să răzbatem împotriva păpușarului Plahotniuc. Păi, cu ceilalți păpușari, care vin după el, ce facem?

Au o minte diabolică cei care stăpânesc Republica Moldova și le plac perversiunile: l-au pus pe Dodon președinte al Republicii Moldova gândindu-se că va veni dinspre Occident o simpatie mai mare, cu ajutoarele bănești aferente. Șarada, pe care ei o numesc guvernare, va contrapune pentru următorii doi ani un parlament și un guvern european unui președinte de sorginte estică. Bine, la finalul zilei, ei vor avea grijă mai departe, nestingheriți, de business-urile lor, unde sunt asociați și unii, și alții.

Clanurile stăpânitoare ne batjocoresc pe noi, cei din România, pe cetățenii Republicii Moldova și pe cei din Vest. Își joacă rolurile într-un stat a cărui singură menire ar trebui să fie Unirea cu restul neamului său. Cine păstrează tăcerea se face complice cu violatorii!

ILUZIA SALVATORULUI

De multe ori, oamenii simpli au ajuns să creadă că trebuie să vină cineva în Republica Moldova să „facă regulă”. Un salvator, care să organizeze lucrurile și să le pună pe alte baze. Această idee este utopică, pentru că, fie și dacă acest erou ar exista și ar fi atât de capabil, nu va mai avea pe cine să organizeze (nu mai sunt suficienți oameni apți de muncă), într-un sistem în care totul este putred. Iisus a venit o singură dată, iar „despoții luminați” sau „dictatorii” (invocați periculos de inconștienți), nu apar din senin și în niciun caz în rândul unor astfel de state. Schimbarea trebuie să fie una de sistem, cu un întreg eșalon care să înlocuiască clanurile.

Douăzeci și cinci de ani sunt mai mult decât suficienți pentru a vedea că un stat mic, aflat la răscrucea intereselor internaționale,

stăpânit de o pseudo elită hapsână, nu se va face niciodată bine și nu servește intereselor cetățenilor săi dacă rămâne în aceeași formulă. Cine spune că 25 de ani nu înseamnă nimic și mai e nevoie de timp, se referă, în realitate, la faptul că mai are nevoie de timp pentru a ajunge și el mai bine plasat la fluxul de bani și beneficii.

Nu există oameni providențiali, ci doar sisteme, care pot fi viabile sau nu. Ori, Republica Moldova nu a evoluat în sensul în care fusese gândit inițial, de alăturare cu România, pentru că unii s-au dorit a fi stăpâni. E o iluzie, poate cea mai mare, să crezi că vine cineva și deodată sistemul de cumetria, existent și în justiție, și puterea imensă deținută de o mână de oameni într-un stat care aduce bani stăpânilor va putea fi anulate. Cu actuala configurație a Republicii Moldova, singurul drum spre care se merge este depopularea și distrugerea vieții oamenilor care trăiesc în ea.

Poate să vină oricine ca președinte sau ca prim-ministru, rezultatul va fi același ca în ultimii 25 de ani!

ILUZIA SOLUȚIEI SALVATOARE

Iar dacă nu este o persoană care să „salveze”, naivii sau necărturarii caută să inventeze soluții sistemice care ar putea face din statul Republica Moldova unul viabil. Astfel, „marile succese” ale Republicii Moldova vor veni odată cu investitorii străini sau cu înființarea unui conglomerat de zone economice libere. Sunt posibile astfel de soluții salvatoare atâta timp cât temeliile sunt putrede?

Republica Moldova demult ar fi trebuit să intre în colaps financiar, la modul în care funcționează. Milionul de moldoveni plecați la muncă peste hotare este singurul care poate ține în viață sistemul conceput de clanurile moldovenești. Mecanismul secret de depose-

dare și profit de pe urma moldovenilor care muncesc în străinătate a fost denumit **MÂNA INVIZIBILĂ** de către doctorul în economie Gheorghe Costandachi. Banii migrantilor ajung în offshor-urile omertei, iar moldovenii sunt nevoiți să plătească prețuri mai mari la produsele alimentare și mărfuri, majorate cu peste 50%, până la 100%, comparativ cu cele din țările Uniunii Europene.

Prima componentă a sistemului secret descris de expert este cursul de schimb al leului moldovenesc. Oamenii de încredere ai clanurilor dictează pieței atât prețul de cumpărare, cât și cel de vânzare a valutei. A doua componentă este reprezentată de „prețurile”, atât cele monopoliste, cât și cele, așa-numite „libere de piață”, care sunt dictate de cartelurile de import și comerț cu ridicata și amănuntul. Nu este niciun secret că, în Republica Moldova, toate domeniile economice, nedeclarat, sunt monopoliste, agențiile cu funcții de monitorizare a pozițiilor dominante pe piață și de prevenire a formării cartelurilor sunt politic supuse, iar conducătorii, foarte ascultători, îndeplinesc comenzile politice.

Cine crede că este posibil de creat o zonă economică liberă în acest spațiu, controlat total de rechinii de la Chișinău, se înșală. Acesta este motivul pentru care investițiile românești nu au putut veni niciodată la Chișinău: când ți se cere până la jumătate din afacere pentru a veni să investești, te lasă și patriotismul, și dorința de a face afaceri, căci peste Prut piața liberă și proprietatea privată funcționează cum trebuie, iar legile te protejează.

PE SCURT

Repetăm unele idei, la finalul enumerării principalelor iluzii vândute populației dintre Prut și Nistru, pentru a fi destul de clar că salvarea nu vine din actualul sistem conceput de clanuri:

- Un stat neutru este o aberație pe care numai o propagandă infectă o poate inocula în mintea oamenilor. Pe lumea asta nu există state neutre: Elveția cea mult propagată este o convenție mondială pentru sistemul bancar. Statul Republica Moldova nu este, în acest moment unul neutru pentru că are pe teritoriul său o armată de ocupație.

- Un stat trebuie să aibă pe teritoriul său nu doar agricultură, ci și industrie, economie, turism și toate componentele unei ȚĂRI. Unind ce are bun România cu ce are bun Republica Moldova, se poate atinge bunăstarea pe care ne-o dorim.

- Justiție independentă nu va exista niciodată pe teritoriul statului Republica Moldova, în forma sa actuală. Sistemul de corupție și de rudenie existent nu poate fi extirpat decât prin justiția din România care să treacă Prutul, alături de investițiile europene neperturbate de sistemul mafiot și de fondurile europene nerambursabile. Ori acest lucru e posibil numai prin Unire.

- Piața de desfacere pentru produsele agroalimentare trebuie să fie una mare și internă, nu externă, dar, mai ales, sensibilă la contextele politice de moment. De asta ne trebuie o țară mai mare, cu o piață de desfacere mai mare.

- O clasă politică devotată statului Republica Moldova nu poate exista niciodată pentru că omul este atașat nu de o formă statală trecătoare, ci este atașat de neamul său și de interesele neamului său. În aceste momente de cumpănă la nivel internațional, avem interesul de a fi uniți pentru a ne putea apăra.

- Specificul etnic și minoritățile trebuie respectate și încurajate. În acest moment, nu doar identitatea noastră națională s-ar dori a fi despărțită artificial în două, ci se distruge și identitatea națională a

ucrainenilor, bulgarilor, găgăuzilor și a altor minorități. Peste Prut, drepturile minorităților sunt respectate, iar fiecare etnie are reprezentantul ei în Parlament.

COMPLICII DIN ROMÂNIA

Bineînțeles că statul LOR nu putea fi susținut dacă nu avea ajutor exterior. Nu voi discuta aici despre interesele rusești în zonă, care sunt de la sine înțelese de către cititor și întrucâtva logice. Însă, nu mare vă va fi mirarea când veți afla că bandiții de la Chișinău au creat oamenilor iluzii având complici, ba chiar fiind instigați, de multe ori, de indivizi de la București, care au propria agendă. Ca întotdeauna, este vorba de bani. Sunt mulți care au de câștigat din existența a două state și din specularea faptului de a avea două cetățenii, două cartele de conducere, două nume/identități, poate chiar și două soții (există cazuri în rândul ocultei moldovenești). Frontiera de la Prut a devenit, pentru prea mulți, pretextul de a comite fel de fel de ilegalități, de către racketiști până și de către profesori universitari. Contrabanda, care se face prin regiunea nistreană, a ținut departe cele două state românești în ultimii 25 de ani pentru că generează profituri imense și varianta Unirii încurcă afacerilor murdare ale multora.

Un capitol aparte îl reprezintă fondurile transfrontaliere, finanțările internaționale și banii pentru ONG-uri. Ca să nu vorbesc în continuare în linii generale, voi da un exemplu, pe care îl cunosc, al unui profesor din Iași, cu numele Dumitru-Tudor Jijie. Ca el sunt și alții, care au tupeul de a afișa reacții publice împotriva ideii de Unire, mânați de interese obscure.

Tudor Jijie este directorul executiv al unei asociații obștești cu

sediul la Iași care se numește Euroregiunea Siret-Prut-Nistru. Totodată, Jijie mai are o firmă care se numește „Fast Training Consulting SRL”, administrează incubatoare de afaceri și gestionează sume enorme din proiecte ale Uniunii Europene care, teoretic, ar trebui să ajute antreprenorii și calificarea resursei lor umane. Și are și socrii din Telenеști, Republica Moldova.

Totul sună frumos și „europenește” pe hârtie, dar lucrurile, în realitate, nu stau chiar așa. Bani se consumă pe conferințe, dezbateri și, bineînțeles, studii de impact. Trai, neneacă, pe seama Uniunii Europene și pe seama noastră, că nu reușim să unim „cele două sărăcii”, pomenite de Snegur. Iată că nu doar din vina noastră nu le unim, cineva lucrează profesionist ca expresii de genul acesta să ne fie băgate în cap... Cel mai interesant este că eroul nostru nu se dă în lături nici de la banii Estului, firma lui fiind cea care a făcut strategia și sondajele de opinie pentru cel care era atunci doar candidatul la Primăria Bălți, „al vostru” Renato Usatîi. De ilegalitățile și conflictul de interese ale unor oameni, precum Tudor Jijie, în România are cine să se ocupe și se va ocupa în mod cert. În schimb, în Republica Moldova cine se ocupă? Dar întrebarea cea mare este câți dintre cei care ne spun să nu mai vorbim despre Unire, că „nu acum e momentul” sau „nu așa se face”, mai sunt printre noi și din al cărui interes spun ei așa. Ascultați-le partitura și trimiteți-i la plimbare. Sau la organele competente...

Existența unui al doilea stat vorbitor de limbă română poate fi adesea convenabilă unor grupuri de interese. Mai ales că cele două state sunt componente din două blocuri diferite de state (CSI și Uniunea Europeană). Un caz grăitor este cel al fostului judecător al Curții Constituționale de la București, Toni Greblă, care gira o întregă rețea ocultă de care avea în componență masoni și spioni dovediți. Sunt multiple căile prin care această rețea făcea și încă face bani. De exemplu, marfă din România și Republica Moldova,

supusă embargoului rusesc, ajungea, și cu ajutorul lui Toni Greblă, în Turcia și, de acolo, cu acte false, în Rusia.

Un întreg grup de parlamentari din Bacău, patronat de către Viorel Hrebenciuc, la un moment dat cel mai influent personaj din Partidul Social Democrat din România, întreținea relații la cel mai înalt nivel cu oameni din Republica Moldova. Deputatul Lucian Șova, fost director general în Ministerul Transporturilor, chiar a oficializat o astfel de relație: a devenit partener de afaceri cu un cetățean rus pe nume Boris Golovin în compania „Regional Romlines SA București”, o companie care se ocupa cu transportul rutier. Golovin este fost colonel în trupele Speçnatz – GRU –, serviciul de spionaj al armatei ruse. În virtutatea funcției, acest deputat Șova are acces la informații și date extrem de importante din Ministerul Transporturilor din România! Mai interesant este că Golovin are cetățenie română și este născut la Soroca... Un prieten bun al lui Golovin, tot cu cetățenie română și foarte bine conectat la afaceri dubioase din România este Vitalie Usturoi, deputat în primul Parlament al Republicii Moldova, pe care l-am amintit în primul capitol al cărții.

Mai trebuie să menționăm că România este o piață de desfacere de două ori mai mare (15% din total) decât Rusia (8% din total) pentru produsele din regiunea transnistreană. Cel mai mare client al combinatului de la Râbnița este România, unde a ajuns 75% din producție în anul 2015. Or toate aceste schimburi comerciale cu o „gaură neagră” economică, cum este regiunea transnistreană, au în spate interese de sute de milioane de dolari.

La final trebuie să spunem că, din prostie sau din rea-voință, avem o parte din românii din Țară care nu sunt de acord cu reunificarea națională, combătând ideea pe unde apucă. Din fericire, aceștia sunt o minoritate, toate sondajele arată că în România sunt de acord cu Unirea trei sferturi din populație, niciodată mai puțin.

CAPITOLUL II

RĂZBOIUL LIMBILOR

Clanurile moldovenești oculte sunt crescute la Moscova și școlite cu metodele KGB-iste în care totul este permis pentru a-ți atinge scopurile murdare. Demult apuse sunt vremurile în care se miza pe ideologia stângistă/comunistă pentru dominație globală. În zilele noastre dar, și în momentul destrămării URSS, extrema dreaptă și naționalismul șovin au fost folosite pentru a dezbină oamenii și a-i monta unul împotriva celuilalt. Partidele de extremă dreaptă din Europa sunt finanțate deschis de Rusia, în țări precum Olanda, Franța, Austria sau Ungaria acestea fiind aliați ai ideilor Kremlinului.

Tocmai această metodă a fost aplicată de clanurile conducătoare de la Chișinău. Naționaliștii au fost învinuiți pentru destrămarea nefuncționalei Uniuni Sovietice apoi, de formă, în fața maselor de oameni au fost puși lideri, chipurile naționaliști, care au incitat la ură împotriva minorităților. Mult timp a răsunat sloganul „Cemodan, vokzal, Rossia” din gura unor preținși naționaliști pro români, incitați de portavocea lui Iurie Roșca. Acesta era un plan pentru toată Uniunea Sovietică, dar pentru asigurarea viitorului stăpânilor din Republica Moldova au trebuit luate măsuri specifice.

La Chișinău, oculta a mers mai departe și a mizat pe marea parte a populației care nu avea studii superioare, producând o delimitare artificială între noțiunile de moldovean și român, între limba moldovenească și limba română. Practic, a fost preluată rețeta lui Stalin privind „poporul moldovenesc”, aplicată cu succes la multe alte popoare înglobate în imperiul sovietic, rețetă pe care au pus-o la baza statului lor. Astfel că oamenii de bună credință, în loc să se ocupe de lucruri serioase, au căzut în capcană și au început să polemizeze la nesfârșit, privind denumirea limbii. Dar, indiferent că ea se numește moldovenească, nouă, veche, literară, contemporană, sau chiar chineză, e aceeași, iar denumirea ei nu ține de foame.

DISCREDITAREA INTELECTUALILOR

Cu siguranță, RSS Moldovenească nu era republica din Uniunea Sovietică unde nivelul de trai era cel mai scăzut. Pentru a menține aparențele, standardul de viață în regiunile de graniță ale acestui stat mamut era ridicat în mod artificial. În plus, populația din zonele mari de pe întinderea URSS, unde terenurile erau nefertile din punct de vedere agricol, era hrănită din producția rezultată din cernoziomul basarabean.

Absurditatea sistemului sovietic a fost resimțită de o pătură mult prea mică din populație, restul concentrându-se pe asigurarea mijloacelor de trai. Ieșirea din imperiul sovietic a fost mai mult forțată, Declarația de Independență a Republicii Moldova venind după Ucraina sau Belarus. O minoritate activă este cea care a fost în fruntea schimbărilor, o minoritate cu aspirații naționale și care a fost capabilă să coaguleze o disidență, singura care exista.

Puterea a fost dată formal de către nomenclatura moldovenească acestei minorități, formată în mare parte din intelectuali. Gata, la conducere sunt scriitorii! Lucrurile nu au stat nici pe departe așa, experiența administrativă, folosită de aparatul de partid, a fost utilizată pentru a sabota orice încercare de reformă. Grăitor pentru această stare de fapt este că, pe 27 august 1991, lua naștere statul Republica Moldova, însă Parlamentul, organul legislativ al noului stat și cu cea mai mare putere, a fost același Soviet Suprem al RSS Moldovenești, până în anul 1994.

Masele de oameni, din entuziasm sau aduse de șefii de colhoz, au urmat poezii și scriitorii și au dat naștere unor fenomene unice prin numărul participanților și intensitatea sentimentelor, precum Marile Adunări Naționale sau Podurile de Flori. Idealurile unei generații aveau să fie însă repede abandonate. Nivelul de trai scădea vertigi-

nos. Nici nu se putea altfel: fără experiența de a conduce și trecând de la un sistem comunist la unul capitalist, lucrurile i-au prins pe intelectuali nepregătiți și predicând despre... limba română.

Jocul acesta însă nu a scăpat niciodată din mână oculte moldovenești. Au folosit intelectuali, i-au discreditat, lăsându-i să „gverneze”, dar întreg Frontul Popular a fost înțesat cu tot felul de agenți. Când nu le-au mai trebuit, l-au folosit pe Iurie Roșca să-i elimine din Front. Puterea nu le-a scăpat din mână, dar au preluat-o și formal abia după ce au declanșat dezmățul de la Nistru.

RĂZBOIUL DE LA NISTRU

Înghetarea războiului de la Nistru a fost în interesul nomenclaturii sovietice de la Tiraspol și Chișinău. Fiecare dorea să valorifice, în cel mai capitalist mod, activele existente. Șefii de colhoz - uriașele baze agricole, iar directorii roșii din regiunea nistreană - rămășițele Armatei a 14-ea și complexul industrial. Îi încurcau niște „nebuni”, care au luptat pentru pământurile, demnitatea și independența lor. Războiul a fost bine pus la punct de clanurile care stăpânesc acum ambele maluri ale bătrânului Nistru. Cum am scris în capitolul anterior, ei au pus la cale acest război sângeros. Modelul este cel practicat de Rusia chiar și în ultimii ani, în Georgia și Ucraina, drept pretext servind ura etnică care provoacă o parte din populație să se separe de cealaltă. Focarul urii a fost menținut permanent viu până când s-a ajuns să se pună mâna pe arme. Iar în spatele liniei frontului, membrii oculte făceau afaceri.

Cei mai viteji fii ai neamului nostru și-au dat viața în războiul din 1992. Pe același scenariu cu revoluția română din 1989, tinerii curajoși au ieșit, cu pieptul gol, să lupte împotriva nedreptății. Și chiar cu pieptul gol erau, pentru că armele le-au lipsit de cele mai

multe ori voluntarilor care au luptat împotriva separatiștilor de la Nistru. Și măcar dacă erau de la Nistru, dar mulți erau de pe Don.

De multe ori, cei căzuți în luptele de la Nistru erau găsiți împușcați din spate. În Republica Moldova, clanurile își făceau treaba astfel încât rezultatul să fie conform înțelegerilor anterioare.

Un caz cunoscut este faptul că Igor Smirnov, cel care a condus mai mult de un deceniu regiunea nistreană, fusese capturat la Kiev de către nou instituitul Minister de Interne de la Chișinău. Liderul autoproclamatei Republici Moldovenești Nistrene era acuzat atunci de „dezmembrarea teritorială intenționată a R. Moldova” și a fost prins și arestat la Kiev după „cea mai strălucită operațiune din istoria Ministerului de Interne (MAI) al R. Moldova”. În scurt timp, Smirnov a fost însă eliberat, iar în 1994, acesta, împreună cu alți adepți ai săi, a fost amnistiat.

Ministrul de Interne de atunci, generalul de brigadă Ion Costăș, responsabil de operațiunea de capturare și aducere a lui I. Smirnov la Chișinău, descrie amănunțit, în cartea „Transnistria. 1989-1992” Cronică unui război „nedeclarat”, operațiunea de prindere a lui I. Smirnov în Kiev și aducerea lui la Chișinău. Operațiunea „Smirnov”, una plină de riscuri serioase (ofițerii moldoveni și-au pus viața în primejdie), a fost întreprinsă cu succes datorită inteligenței, curajului, devotamentului echipei realizatoare.

Îi vom menționa pe acești bravi eroi: Chiril Panteleev, Radu Stratan, Victor Breahnă, Gheorghe Ciobanu, Tudor Odobescu, Valeriu Apostol, Alexandru Zelinschii. Pe 30 august 1991, liderul separatist Igor Smirnov era adus la Chișinău, în subsolul clădirii MAI al Republicii Moldova. El a fost învinuit de lovitură de stat și urma a fi tras la răspundere conform prevederii art. 203, p. 1 al noului Cod Penal al Republicii Moldova, aprobat în iunie 1990. Igor Smirnov a fost anchetat de procurori, a fost vizitat de deputați ai Republicii Moldova, dar și ai Dumei de Stat a Rusiei. În așa condiții, nu fără acordul lui Mircea Snegur, la 1 octombrie

1991, alături de alți câțiva separatiști, reținuți de organele de forță ale Republicii Moldova, Igor Smirnov a fost eliberat „cu obligația scrisă de a nu părăsi localitatea (Tiraspolul) și, sub cuvânt de onoare, că nu va mai face politică”.

Generalul Ion Costăș nici nu fusese cel puțin informat despre decizia luată. Cel care a semnat pentru eliberarea lui Smirnov a fost scriitorul Ion Hadârcă, care atunci avea funcția de prim-vicepreședinte al Parlamentului Republicii Moldova.

Dacă separatiștii rămâneau peste Nistru, măcar era un succes pentru bieții soldați și se cruțau importante vieți omenești. Dar nici ordinul de dinamitare a podului din Bender/Tighina nu a fost dat. Combatanții povestesc astăzi cu tristețe în glas că erau pregătiți să detoneze podul și teroriștii nu ar mai fi putut trece și intra în cetatea lui Ștefan cel Mare. Colonelul Vitalie Ciobanu, doctor în istorie, scrie următoarele:

„Pe 19 iunie 1992, la ora 5.00, forțele ostile integrității Republicii Moldova au desfășurat primul atac, utilizând tancurile Armatei a 14-ea. Tancurile au trecut podul, îndreptându-se direct spre pozițiile noastre, ca mai apoi să intre în oraș. În rândurile ostașilor fără experiență de luptă s-a creat panică. În luptele grele pentru Tighina (Bender) au căzut sute de combatanți moldoveni, mai bine de 400 fiind răniți și spitalizați. Dintre cei căzuți pe câmpul de luptă, la podul de lângă Nistru, peste o sută au fost rezerviști și militari recent înrolați, iar unii dintre ei chiar fără arme. Din cauza acțiunilor și ordinelor necugetate ale unor comandanți militari, pe pământul Tighinei au rămas să zacă tineri ostași abia încorporați în armată”.

Regiunea transnistreană este ținută și astăzi în viață pentru că le este convenabilă „tovarășilor” de la Chișinău. O gaură neagră în

mijlocul Europei permite desfășurarea unor afaceri, care nici măcar în Republica Moldova nu pot fi efectuate!

Deși garniturile celor care conduc partea vizibilă a operațiunilor au fost schimbate, relațiile de complicitate au rămas intacte. Fostul lider separatist, Evgheni Șevciuk, zbură în voie să-și facă concediile în Europa de Vest, împreună cu concubina sa, Nina Ștanski, direct de pe aeroportul din Chișinău. Tot pe acolo e singura cale pe unde se schimbă și trupele rusești din zonă, pentru că, pe cale terestră, prin Ucraina nu se mai poate. Ucrainenii, în mod normal, sunt sensibili când au o parte din frontieră necontrolată. Numai în Republica Moldova acest lucru nu deranjează și nimeni nu are nicio soluție. Subiectul unei viitoare reintegrări ale ambelor maluri ale Nistrului nu interesează, iar populațiile din zonă sunt străine una față de cealaltă.

Automobilele cu numere transnistrene circulă în continuare nestingherite în Chișinău, pașapoartele celor din așa zisa RMN sunt recunoscute doar în Republica Moldova, exportul, pe care îl fac, e pe seama acordului de asociere semnat de Chișinău cu Uniunea Europeană. Business ca de obicei! Ca o piatră de gâtul cetățenilor Republicii Moldova stă atârnată regiunea transnistreană, iar ultimele acțiuni ale lui Igor Dodon, prin care își asumă datoriile făcute de gaura neagră de peste Nistru și prin care își cere scuze pentru conflictul armat din 1992, este edificator pentru faptul că frăția Chișinău-Tiraspol continuă. Pe seama cui? A oamenilor simpli.

GENOCIDUL ÎMPOTRIVA MINORITĂȚILOR

Discutam cu un etnic ucrainean din Chișinău. La fiecare câte-va propoziții se scuza față de mine pentru că nu știa să vorbească coerent în limba română. Spunea că se simte prost. Este unul din oamenii care, după războiul din estul Ucrainei, a început să privească cu alți ochi Unirea și România. În mod normal, ai considera că el și alții ca el sunt vinovați, pentru că nu au însușit limba de stat. Dar, cât de vinovate sunt minoritățile pentru că au fost supuse unei rusificări forțate, în perioada sovietică și în cei 25 de ani de existență a Republicii Moldova? Statul nu a avut nicio politică coerentă, nici de crea condițiile adecvate pentru ca acești cetățeni să însușească limba română și nici de a le proteja specificul etnic. Au fost lăsați pradă rusificării și necunoașterii. Cu minoritățile s-a comunicat numai uni-direcțional, dinspre Est. Un aranjament care a convenit de minune clanurilor, cum am arătat mai devreme: societatea este divizată, oamenii din stat nu se cunosc între ei și se dușmănesc.

Găgăuzii, de exemplu, au fost rusificați total. Nicio politică coerentă de păstrare a limbii materne nu a fost implementată. Iar găgăuzii azi îi urăsc pe moldovenii „fasciști” și urăsc limba pe care aceștia o vorbesc și pe care ei nu o cunosc. Este un recurs elementar la instinctele primare, care ne pune în opoziție. Și când te gândești de unde am pornit, câte școli de limba găgăuză existau în perioada interbelică (perioadă când provincia Basarabia a făcut parte din statul român) și că elite ale găgăuzilor, precum preotul Mihail Ciachir, publica în 1938 primul dicționar găgăuz-român... De altfel, găgăuzii au fost printre cei mai supuși procesului de deportare în Siberia. Iar astăzi, autonomia, compusă din zece sate și două orașele, este anti românească. Cui folosește?

În timpul unui miting organizat de Frontul Popular al lui Iurie

Roșca în Piața Marii Adunări Naționale, a fost adusă o turmă de porci cărora li s-a pus panglică roșie la gât și animalele au fost mânate către gara feroviară. Desigur, porcii erau rușii și ei erau îndemnați să plece mai repede din Republica Moldova. Cum altcumva să gândească rușii din Republica Moldova decât o fac: românii ne vor omorî dacă se va face Unirea.

E adevărat că, o parte dintre rușii care trăiesc în Republica Moldova sunt șovini. Nu vor să vorbească limba, deși o cunosc, au accese de superioritate și le cer moldovenilor „bîci” să vorbească „omenește”. Reflexele de minoritate imperială sau faptul că majoritatea lor au un statut economic mai înalt sunt printre explicații. Însă, în orice națiune găsești elemente necivilizate și mojice. Dar nu ei trebuie să fie ținta noastră, pentru că dușmanii sunt cei care ne țin învrăjbiți: clanurile care nu au nici etnie, nici limbă și nici un Dumnezeu. Profită de orice doar pentru a ține departe oamenii unii de alții și a-i învrăjbi.

CÂND LI SE ÎMPLETICEȘTE LIMBA

Există un cuvânt și o idee care îi pune în mare dificultate pe mai-marii zilei de la Chișinău. Clanurile cunosc acest pericol și se tem de el. **NU există nicio altă amenințare pentru ei, decât ca o majoritate a populației să opteze pentru Unirea cu România.**

Au încercat să profileze din unioniști, oamenii cei mai buni ai Republicii Moldova, o adevărată elită intelectuală, imaginea dușmanului moldovenilor și a statului Republica Moldova. De ce? Pentru că spunem adevărul: **REPUBLICA MOLDOVA NU POATE FI NICIODATĂ UN STAT NORMAL**, care să asigure cele necesare fiilor ei - da, îl spunem, dar asta nu înseamnă că suntem

împotriva Republicii Moldova! Dintr-o economie preponderent agrară nu ai cum susține un aparat administrativ central, granițe, ambasade și consulat, Guvern și Parlament, toate acestea pe spatele unor oameni care muncesc în alte țări, pentru că acasă nu au avut unde să o facă decent. Dacă nu am spune adevărul, am fi ca politicienii care vorbesc de mulți ani despre integrarea europeană a Republicii Moldova, în condițiile în care nimeni din UE nu va lua în calcul această variantă vreodată. Singura cale de integrare a Republicii Moldova în Europa este prin Unirea cu România. Cum am putea fi dușmanii Republicii Moldova când România este principalul partener, care ajută de fiecare dată la nevoie, necondiționat?

De ce suntem atât de periculoși, iar ei se pretind a fi niște apărători ai „independenței și statalității”? Pentru că știi că acesta este singurul mod prin care dominația lor asupra societății moldovenești poate lua sfârșit.

Li se împleticește limba în gură când trebuie să mintă, privind această opțiune, alegând să vândă una sau alta dintre iluziile menționate în această carte. Ia uitați cum mai au ei nevoie de încă 25 de ani de furturi! Reacția prim-ministrului Pavel Filip, fiind întrebat despre Unire:

„Dacă ar fi să mergem pe calea Unirii, asta ar însemna că noi lăsăm mâinile în jos și că Republica Moldova nu mai este capabilă să existe ca stat independent. Cât ține de independență, părerea mea personală este că nu poate fi nimic mai valoros și mai puternic și mai minunat decât să fi independent și liber... Eu singur, dincolo de toate câte s-au întâmplat în ultimii 25 de ani, m-am prins la gândul, de fapt, că atunci când R. Moldova și-a declarat independență, eu aveam 25 de ani. Consider că până la 25 de ani, a fost perioada când a trebuit să învăț, și după să crez, așa și Republica Moldova. Noi putem deveni un stat puternic unde oamenii să trăiască bine”.

Cuvintele cheie folosite sunt „independență” și „libertate”. Analizând propaganda, am putut găsi și alte clișee mincinoase, care se tot repetă, ca argumente anti-Unire, așa, mai moderate, spuse „cu bunăvoință” pentru a mai amâna acest eveniment:

- „Nu e acum momentul!”;
- „Cum să ne unim dacă nu suntem capabili să ne gestionăm singuri?”;
- „Nu o să vrea România să ne ducă în cârcă și pe noi”;
- „Mai întâi să ne unim noi”.

Plus multe alte falsuri pe care le explicăm în detaliu în anexa finală de la această carte.

Iar noi, unioniștii, suntem păcăliți de fiecare dată cu alte priorități, care să ne facă să nu rostim cuvântul, păcăliți de iluzia (minciuna) fabricată de clanuri:

- „Să salvăm parcursul european al Republicii Moldova”;
- „Să împiedicăm să vină comuniștii la putere”;
- „Să oprim mâna Moscovei”;
- Etc., etc., etc.

UNIREA E SINGURA SOLUȚIE și trebuie spusă ca s-o înțeleagă toți, inclusiv în limba rusă. Altfel, oligarhul/oligarhii vor arunca diferite ținte false în direcția reunificării: Hai să ne alegem președintele „(unul fără putere)” Hai să dăm jos oligarhul (doar ca să vină altul în loc)! Hai să facem curat la noi acasă (de parcă 25 de ani v-a oprit cineva)! Și noi, dând dintr-o groapă în alta, îi credem.

De la începutul anilor '90, de când politicienii de pe ambele maluri ale Prutului nu au fost suficient de atașați neamului nostru pentru a face pasul cel mare pe care nemții au știut să-l facă, nu am avut o conjunctură atât de favorabilă, atât intern, cât și internațional, pentru a realiza reunificarea pașnică a celor două state românești. Sunt trei variante pentru Republica Moldova: cu România, cu nimeni și cu Rusia, dar opțiunea unionistă este singura reală existentă în acest

moment. Altfel, ce e de făcut? Să schimbăm pe un lider cu altul, pe un oligarh cu altul, pe un Timofti sau un Dodon cu un altul? Oare nu au fost suficienți ultimii 25 de ani pentru a înțelege că un stat mic, precum Republica Moldova, fără avantaje naturale extraordinare, nu poate răzbate de unul singur?

Cât de tare sperie clanurile moldovenești ideea Unirii am văzut la manifestațiile Platformei DA, care a alungat violent tinerii ce aveau niște simple pancarte, pe care scria „UNIREA, UNICA SOLUȚIE”. Nu trebuie popularizată această variantă în rândul populației pentru că nu vor mai avea de ce să vină și ei la Putere, să pună oameni la ministere, la vămi, la ambasade.

Liderul Platformei DA, Andrei Năstase, a venit la București și a susținut un interviu spunând că este unionist, iar cei din organizațiile tinerilor sunt „falși unioniști”, că au bătut palma cu Usatii, că-s oamenii lui Plahotniuc și au întinat idealurile sfinte ale Unirii. Însă, la numai o zi după asta, la Chișinău, Năstase, nu a mai fost atât de unionist, aruncând iluzia integrării europene: „Eu cred că Unirea se va face în Uniunea Europeană, când ambele state vor fi membre”. Adică NICIODATĂ, cu limba împleticită de minciună.

CAPITOLUL III

ROMÂNIA
E ȘI A VOASTRĂ

De fiecare dată, când în România vin frați moldoveni de peste Prut, încerc să le explic că, din tot ceea ce văd în jur, cam 20% le aparține. Adică, 20% din Marea Neagră, 20% din munți, 20% din progresul făcut în infrastructură. E partea care se însănătoșește din cele două state ale neamului nostru. Și vă aparține! Tot ce trebuie să faceți e să întindeți mâna și să luați ce e al vostru. Nu fac propagandă! Și voi, dacă veți apuca să mergeți cu această carte, în România, veți vedea că lucrurile merg spre bine. Judecați voi înșivă cu ochii voștri!

Țara noastră a făcut progrese uimitoare în ultimii 10 ani. A trebuit să treacă printr-o tranziție dureroasă, dar prin niște eforturi mari și odată cu aderarea la Uniunea Europeană lucrurile se mișcă. Să nu mă înțelegeți greșit: România este departe de a fi țara perfectă. Are și bune, și rele. Însă e departe de sărăcia, țișănia și răutatea propagate despre ea ani la rând între Prut și Nistru.

România anului 2017 este schimbată cu mult înspre bine față de cea din anii '90 - asta poate fi interpretată ca o simplă afirmație de propagandă, așa că cel mai bine e ca oamenii să vadă cu ochii lor care sunt realitățile actuale, cu bune și cu rele. Oricât ar minți televiziunile și politicienii, ca să ascunzi faptul că justiția funcționează în România și se face dreptate, că drumurile sunt mai bune și că veniturile primite de fiecare cetățean sunt, totuși, de 3-4 ori mai mari, înseamnă ori că ești magician ori ești HOȚ și ții prizonier trei milioane de oameni într-un stat captiv, încă de la crearea lui, și a cărui singură șansă rămâne Unirea cu România.

Departe de a fi o țară perfectă, suntem o majoritate aici care vrem să privim spre viitor, către o viață mai bună împreună cu voi, cei din Republica Moldova. Majoritate înseamnă cam trei sferturi dintre români care ar vota la un referendum în favoarea Unirii.

DNA, TRECEȚI PRUTUL!

Acest text apărea pe afișele lipite de tineri în centrul Chișinăului. El se referea la Direcția Națională Anticorupție de la București. Este dezideratul unei societăți scârbite de furtul generalizat din jur și pentru care România nu este numai celălalt stat, unde se vorbește aceeași limbă, ci locul unde se tinde spre valori într-adevăr europene și democratice. Societatea secolului XXI are în comun, în toate statele, o unificare a valorilor și a principiilor, circulația ideilor fiind mult mai ușoară. Așa că dezideratul oamenilor spre o justiție corectă, pilonul real al unui stat, este una normală. Însă cât de realizabilă?

439 este numărul de judecători în Republica Moldova, creați și produși de societatea Republicii Moldova, sunt parte a sistemului, descris de analistul Dan Nicu drept neopatrimonialism, regim specific pentru țările din lumea a treia, din continentul african, în care accesul la diferite resurse se face pe baza loialității personale și a schimburilor de capital: „Esența vieții politice din Republica Moldova se regăsește în interacțiunile dintre rețelele formale și cele informale.”

Pentru a avea justiție corectă, îți trebuie oameni care să nu fie șantajabili, capabili să ia decizii independente, susținuți politic și instituțional când vine vorba de a da verdicte corecte. Dar, când pe lângă salariile oficiale, fiecare procuror mai primește și un salariu în plic, similar sau mai mare decât primul, ce facem? Când politicul și instituționalul nu mai funcționează, e nevoie de susținerea masivă din partea societății. Într-un stat în care toată lumea e cumătru cu toată lumea, mica societate susține adevărul doar formal, doar până se ajunge la cumătrul lui. Doar din afara sistemului judiciar din R.Moldova pot veni oameni care să fie imparțiali.

De unde? Alții în Republica Moldova nu mai sunt. Din România? Cum ar putea fi transferată justiția din România?

Legislația nu permite celor fără cetățenie să ocupe astfel de funcții.

Transferul fizic al procurorilor și judecătorilor este, așadar o himeră, după cum este și faptul că cineva poate crede că vreodată va exista justiție corectă în Republica Moldova.

Doar într-un sistem mai amplu, în care judecătorul din Chișinău poate judeca la Iași, iar procurorul din Sibiu poate ancheta nereguli comise în Cahul, se va ajunge la un transfer de sistem și pe celălalt mal al Prutului. Pentru asta, însă, trebuie să fim aceeași țară.

DAR VOUĂ VĂ TREBUIE?

Unul din vânzătorii de iluzii din ultimii ani, efemerul premier Valeriu Streleț, își începuse mandatul, manipulând opinia publică și asigurându-i pe cei care l-au pus în funcție că justiție ca-n România nu va fi niciodată între Prut și Nistru. Iar ceea ce a declarat este din ciclul „Câinele moare de drum lung și prostul de grija altuia”. Întrebat de o doamnă profesoară, adusă la disperare de situația economică, când se va face Unirea, același Streleț a strecurat, printre dinți, ceva identic cu răspunsul de mai sus al actualului Pavel Filip:

„Dați-ne voie să dezvoltăm țara”!

De parcă cineva i-a încurcat timp de 25 de ani să o facă! E fix același discurs pe care îl avea la începutul anilor 1990 Mircea Snegur. Întrebat de un ziarist străin dacă Republica Moldova se va uni cu România, replica a sunat similar: „Vrem și noi să facem ceva. Dați-ne șansa să arătăm ce putem”.

Streleț a încercat să inducă în mintea oamenilor ideea că Unirea va sărăci România și, oricum, românii nu și-o doresc: „Frații noștri

de peste Prut au alte probleme. Au fost făcute anterior niște calcule privind costurile Unirii. Nu cred că sunt mulți entuziaști care ar vrea să accepte descreșterea nivelului de viață al unei familii din București sau Pitești, în favoarea Unirii”, a explicat oficialul la vremea respectivă (10 august 2015). Din nefericire pentru el, mandatul său a fost scurt. Unirea (deci bunăstare, justiție, securitate și altele) nu se va întâmpla, potrivit lui Streleț, pentru că populația din România nu e pregătită să accepte ca să fie sărăcită de moldoveni. Păi, stați așa, doar nu suntem proști, normal că nu acceptăm să fim sărăciți: hoții la închisoare și moldovenii nu vor sărăci (=fura) pe nimeni! Unirea este un lucru bun și numai o minte bolnavă și perversă ca a lui Streleț poate gândi că Unirea ar aduce sărăcie vreunei părți. Ideea unei Uniri e ca fiecare dintre părți să vină cu lucrurile bune la viitoarea construcție statală. Iar, locul unora din oculă moldovenească este la pușcărie, nu în viitorul parlament.

A trebuit să vină, a doua zi, Traian Băsescu să explice, ca unui copil de clasa 3-ea, că o țară mai mare este una mai puternică. Avem și studii economice care pot să o dovedească: recomand cititorilor acestei cărți să lectureze lucrarea „COSTURILE REUNIFICĂRII ROMÂNIEI CUR. MOLDOVA”, editată de Fundația Universitară a Mării Negre (autor Petrișor Peiu). În lucrarea sa argumentează, cât se poate de clar ideea, că numai uniți putem avea o creștere economică de peste 5 procente din PIB, iar investițiile în infrastructură, salariile și pensiile se vor recupera din contribuția comună a celor două părți componente ale statului unit într-un timp scurt la scara istoriei și a actualelor evoluții: în opt ani. Nu mai repet aici altceva decât că trei din patru români vor Unirea, asta o arată toate sondajele cu o precizie mai ceva decât cotele apelor Dunării și faptul acesta e vizibil chiar și pentru ochiul masonic de pe casa lui Valeriu Streleț.

Întrebarea manipulatorie este: DAR VOUĂ VĂ TREBUIE? Răspunsul e DA! Cei din România vor. Alde Streleț vor?

Altă întrebare?

ROMÂNIA PROSPERĂ

România ultimilor zece ani a crescut la toate capitolele. Nu e salariul minim, acum în jur de 300 de euro, sau pensia medie de 250 de euro, pentru că, nu-i așa, banii nu sunt niciodată suficienți. Nu sunt nici drumurile, care s-au îmbunătățit vizibil și nici măcar relaxarea birocrăției, care permite oamenilor să-și facă propriile afaceri mai lesne. E sentimentul unui început de sistem care, după sacrificii multe, începe să funcționeze. Oamenii au mai puține griji: astfel aș defini eu tot conceptul de prosperitate. Dar, pentru a nu vorbi numai în metafore, să analizăm și niște cifre...

La 1 ianuarie 2017, s-au împlinit zece ani de la aderarea României la Uniunea Europeană. Din ianuarie 2007 până la 30 noiembrie 2016, România a primit de la Bruxelles peste 40,5 miliarde de euro ca fonduri europene nerambursabile, dar a contribuit la rândul său la bugetul UE cu aproximativ 13,6 miliarde de euro.

Aproape 9 miliarde de euro din această sumă reprezintă plățile directe la hectar. După cum se știe, la fiecare hectar de pământ, în funcție de recolta obținută și de alți factori, se primește o subvenție între 160 de euro și 1600 euro. Imaginați-vă ce ar însemna asta pentru pământurile roditoare dintre Prut și Nistru...

Câștigul mediu: câștigul salarial mediu net în România s-a situat la 2.108 lei românești (9907 lei moldovenești) în luna octombrie 2016.

Pensia medie: de la 389 de lei în 2007 a crescut la 893 lei românești în 2015, conform INS. În trimestrul al treilea din acest an, pensia medie lunară s-a situat la 951 de lei românești (4469 lei moldovenești), conform aceleiași surse.

În România există **un deficit fără precedent de forță calificată de muncă**. Un studiu realizat la nivel internațional ne plasează pe locul trei în lume, după Japonia și Taiwan. 72 la sută dintre companiile din țară au dificultăți la ocuparea posturilor vacante.

Cel mai greu de găsit sunt muncitorii, inginerii, șoferii și personalul din vânzări. E criză de muncitori calificați și necalificați în zona marilor orașe, de absolvenți de facultate care știu bine limbi străine și de IT-iști. Deficitul de forță de muncă va crește pe segmentul de calificare medie, putând ajunge la 21% până în 2023.

Inflația: În anul 2006, aceasta se situa la 6,6%, însă a scăzut la 4,8% în anul 2007. BNR a declarat o inflație de -0,4% în 2016, după ce anterior anticipa o creștere de 0,6% a prețurilor.

Exporturi: de la 29,5 de miliarde de euro în anul 2007, România a ajuns la exporturi de 54,5 de miliarde de euro în 2015.

Dacă în anii 2007-2008, economia României s-a bazat în special pe consum, importuri, credite și imobiliare, după criza economică au crescut puternic industria și exporturile, acestea fiind, alături de agricultură, pilonii revenirii economice a României. De asemenea, consumul și-a revenit din 2015 încoace, odată cu reducerea taxelor.

România a înregistrat în 2016 cel mai ridicat ritm de creștere economică din Europa (de 5%). Pentru 2018, FMI estimează că economia românească va înregistra o creștere de 3,3%, tot cea mai mare din Europa, ajungând la un PIB de 200 de miliarde de euro și un PIB per capita de 10 000 de euro, de cinci ori mai mult decât cel din R.Moldova (cu un PIB de 6,5 miliarde de euro). Comparativ, județul Prahova din România are același PIB ca Republica Moldova, la o populație de trei ori mai mică.

Totalizând datele acestea, România de azi – model de luptă anti-corupție, cu o societate civilă dezmoștenită, din ce în ce mai activă, cu instituții consolidate, este numită de mai toți experții drept „tigrul economic” în regiune. Firește, mai este mult până departe: salariul mediu net pe economie era echivalentul a 300 de euro la 1 ianuarie 2007 când am intrat în Uniunea Europeană și până acum s-a mărit doar cu 150 de euro. Asta înseamnă că puterea de cumpărare a unui om obișnuit este puțin peste jumătate din media Uniunii Europene. Dar, este speranță și există șansa unui viitor... Singurul viitor posibil pentru frații de peste Prut.

În plus, România în acest moment este singura țară din regiune care

poate acoperi fără probleme necesarul energetic al consumatorilor casnici pe o perioadă nelimitată. De notat că 80% din necesitățile energetice ale României sunt satisfăcute deja de producția proprie de gaze naturale, petrol, cărbune, energie nucleară și hidroenergie. Spre deosebire de Bulgaria sau Ucraina, care sunt dependente aproape în întregime de importurile de gaze naturale din Rusia, România importă doar 20% din necesarul energetic. Până spre anul 2020, din bazinul, descoperit recent în Marea Neagră, cifra respectivă urmează să depășească 100% și România va deveni exportatoare de gaze. În caz de nevoie, din consumul intern al României se poate acoperi și populația Republicii Moldova.

Dar petrolul și gazele nu sunt singurele bogății ale României. Probabil ați auzit de cazul Roșia Montana. Acolo se află cea mai mare cantitate de aur din Europa, iar pe aurul României se bat companii din întreaga lume.

Ceea ce nu are România este o mașinărie mediatică care să prezinte lucrurile și pozitiv. Așa cum face Rusia, America și marile state ale lumii. La noi, dacă te uiți la televizor, o să crezi, inevitabil, că ne apropiem de sfârșitul lumii și suntem ultimii de pe glob, la câte nenorociri ni se arată.

TEAMA DE NOU, DE LEGE, DE NEÎNȚELEGERI

„Nu știi alții cum sunt, dar eu, când mă gândesc la locul nașterii mele, la casa părintească din Humulești, la stâlpul hornului unde lega mama o șfară cu motocei la capăt, de crăpau mâțele jucându-se cu ei, la prichiciul vetrei cel humuit, de care mă țineam când începusem a merge copăcel, la cuptorul pe care mă ascundeam, când ne jucam noi, băieții, de-a mijoarca, și la alte jocuri și jucării pline

de hazul și farmecul copilăresc, parcă-mi saltă și acum inima de bucurie! Și, Doamne, frumos era pe atunci, căci și părinții, și frații și surorile îmi erau sănătoși, și casa ne era îndestulată, și copiii și copilele megieșilor erau de-a pururea în petrecere cu noi, și toate îmi mergeau după plac, fără leac de supărare, de parcă era toată lumea a mea! Și eu eram vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vântul în tulburarea sa. Și mama, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, îmi zicea cu zâmbet uneori, când începea a se ivi soarele dintre nori după o ploaie îndelungată: „Ieși, copile cu părul bălan, afară și râde la soare, doar s-a îndrepta vremea”, și vremea se îndrepta după râsul meu... „

AMINTIRI DIN COPILĂRIE
CONVORBIRI LITERARE, 1 APRILIE 1881

ION CREANGĂ

Citiți, apoi recitiți acest pasaj al moldoveanului nostru, Ion Creangă. Este cât se poate de relevant pentru ce simțim cu toții față de casa părintească, față de locurile copilăriei, față de sentimentul de ACASĂ. Numai un om înstrăinat sau un om rău nu mai are un loc în suflet pentru meleagurile natale și nu se gândește, permanent, cum le poate face să dăinuie în timp. Moldova asta e și a mea, și a voastră, și identitatea noastră comună trebuie să ne aducă alături, nu să ne sperie sau să îi lăsăm pe alții să o speculeze în favoarea lor. Nimeni în România nu neagă identitatea de moldovean, ba din contră, îi oferă bogăție, punând laolaltă celalalte identități locale din spațiul neamului nostru.

Ceea ce clanurile moldovenești au speculat mult timp foarte bine este spaima în sufletele oamenilor. România, deși țara cu oameni care vorbesc aceeași limbă și sunt cei mai apropiați de ei cultural și genetic, a fost făcută să pară ceva străin, dușmănos chiar.

Fiecare om se teme de situațiile noi, de momentele necunoscute

în care nu știe cum să procedeze. Pe lângă expresia „decât în oraș codaș, mai bine la mine-n sat fruntaș”, mai există un fel de obișnuință cu neregulile și cu corupția, pe motiv că deja știi la ce să te aștepți și-ți este mai ușor să faci așa decât să respecti niște reguli. E teama de necunoscut peste care putem trece, dacă depunem un efort, cât de mic.

O să fiți robi la români! Asta este amenințarea care a fost băgată în capul oamenilor, deși oriunde, în lumea asta, trebuie să muncești ca să prosperi. Iar moldovenii, care muncesc în România, sunt foarte apreciați și nu se simt deloc robi, ci chiar ajung să aibă propriile lor afaceri de succes (daca o merită!).

Cei care vor să iasă la lumină, să intre în legalitate, să urmeze un ciclu de viață fără griji, trag spre vest și spre România. Vorbim aceeași limbă și nu trebuie să vă fie frică dacă vi se pare că nu aveți accentul potrivit sau că mai avem câteva împrumuturi din limbi străine!

Dovada cea mai bună în acest sens sunt zecile de mii de oameni din Republica Moldova care lucrează deja în România și sunt apreciați, ajungând de multe ori șefi în echipele în care performează. Corporațiile internaționale au angajat tineri în București, Cluj sau Bacău, pornind de la salarii de 500-600 de euro, iar, în 2-3 ani de la angajare, ajung să primească un salariu în valoare de 1 000 de euro, în medie. Dar un asemenea salariu poate fi atins și acasă la ei: Chișinău, Bălți sau Florești când nu va mai fi graniță la Prut și companiile vor putea deschide reprezentanțe și aici.

SPAIMELE NOASTRE ȘI SPAIMA LOR

Un vechi proverb spune OBRAZUL SUBȚIRE CU CHELTU-IALĂ SE ȚINE.

Cam așa e și cu statul Republica Moldova: prea fudul și dornic să întrețină ambasade și consilii raionale, o birocrație care este săracă, dar ținută sub ghioaga stăpânului (oligarhului), care periodic se schimbă.

România a oferit autorităților locale din Republica Moldova posibilitatea de a accesa fonduri direct din Țară, pe baza relațiilor de înfrățire. În acest sens, organizația pe care o conduc, împreună cu alți parteneri, am invitat primarii din Republica Moldova să participe la un congres în urma căruia să se înfrățească cu localitățile din România (n.a.: straniu puțin, să te înfrățești cu propriii tăi frați). Șase sute de primari au confirmat participarea și totul era bine și frumos, până să aflu stăpânirea: ordine pe linie de *Borsetkă* (Plahotniuc) ca primarii să nu vină, minciuni ale președinților de raion, apeluri telefonice de la Cancelaria Guvernului:

*„Nu vă duceți acolo pentru că o să vă pună să faceți
Marșul Unirii.”*

Ei speră să țină legați de moșie oamenii. De asta reacționează așa: să nu meargă la București, căci pot afla că există și alte căi de finanțare. Rămâneți aici, să stați la mâna noastră!

Am observat că, UNICAT ÎN LUME, în Republica Moldova, celor cu datorii la bancă sau în alte locuri, li se suspendă dreptul fundamental la libera circulație. Moldovenii sunt vânduți la bucată și, împreună cu ei, li se vinde și pământul, și ieșirea la mare, pavilionul maritim, munții, demnitatea umană, speranța la viață. Până în

2009 era Voronin, apoi Filat, acum Plahotniuc. Îi susține eșalonul doi: ambasadorii, miniștrii, șefii de consilii raionale, toți care au de câștigat cât de puțin din existența statului Republica Moldova.

Singura soluție de a scăpa din robie este România, dar ea este refuzată oamenilor care caută să se elibereze periodic, cum a fost pe 7 aprilie 2009. Le sunt propuse variante reciclate ale „visului moldovenesc” cu surogate de tipul „Unire, moldoveni!” și „Întâi trebuie să facem ordine la noi acasă”. Oamenilor li se propun zeci și sute de proceduri anevoioase prin care să treacă, blocate fix în momentul în care pot reuși. Totul se face ca nu cumva lumea să vadă cât de ușor se rezolvă problemele din jur, cu o singură acțiune, un gest suprem al națiunii.

Dar să nu vă iluzionați, boieri dumneavoastră: de ce vă e frică, nu scăpați!

Liceenii din zilele noastre au, printre alte pasiuni specifice vârstei, VLOGUL ca distracție. Copiii se filmează în viața de zi cu zi sau făcând lucruri amuzante și publică filmările în rețeaua de Internet, fiind accesibile pentru oricine. Este celebru cazul lui Ilie, un vlogger din Chișinău, care este urmărit de milioane de utilizatori. Majoritatea celor care îl urmăresc sunt din România, unde producțiile sale sunt extrem de apreciate. Beneficiind de limba comună pe care o avem, dar și de specificul basarabenilor, care le place românilor din Țară, și, negreșit, având foarte mult talent, Ilie a provocat chiar ambuscade în mai multe centre comerciale din România, unde și-a dat întâlnire cu fanii.

Stadioane întregi, chiar și în orașe mici, strânge proiectul musical Carla's Dreams, care vine tot din Chișinău. Nu este zi în anii aceștia în care să deschizi radioul și să nu auzi piese semnate Carla's Dreams, cântate cu accent, ba chiar unele presărate cu rusisme. Nu uităm aici să-i pomenim pe *Zdob și Zdub*, Pavel Stratan, Anna Lesko sau Alternosfera. Toate aceste proiecte muzicale prind un anumit segment din publicul din România și arată că, oricât de mult s-ar chinui unii, **SÂNGELE APĂ NU SE FACE.**

ORDINEA DIN OGRADĂ

„Să ne facem ordine întâi în ogradă”, li se spune senin oamenilor, de parcă nu asta se face de 25 de ani și rezultatele sunt din ce în ce mai proaste...

V-am dat, pe parcursul cărții, exemple de vorbe țărănești, din popor, ca la mine la Focșani, pentru ca și omul de la țară să înțeleagă cum funcționează manipularea și idioțenia celor care încearcă să combată adevărul: UNIREA FACE PUTEREA.

E greșit pentru efectul din opinia publică românească ca cei din R. Moldova să meargă în România, punându-și poalele în cap, și întinzând mâna: ajutați-ne. Să ajutăm ce? Să vă ajutăm de ce? Să perpetuăm existența acestui stat nociv, care va face în continuare rău cetățenilor săi? Nu, în România trebuie să accentuăm nivelul de românism de care dau ei dovadă, că basarabeni au ales să fie români, fapt ce-i va face ca după reunire să aducă un suflu revigorant în Țara Reîntregită. Că în cele mai grele timpuri, sub ruși și sub sovietici, s-au călit cele mai bune caractere. Bani într-o gaură neagră, stați liniștiți, nu bagă nimeni!

Sărăcie după Unire? Da, pentru leneși va fi în continuare sărăcie. Cunosc mulți tineri minunați, implicați în opera de reunificare națională, care investesc zile și nopți în astfel de proiecte, în marșuri, iar după reîntregire vor munci pentru a construi o Țară prosperă. Basarabeni nu sunt ologi, au mâini și picioare ca să muncească, au nevoie doar de sprijin și de un cadru sănătos pe care doar un stat reîntregit poate să-l ofere.

Nimeni de la Cluj nu va veni să sponsorizeze mâncarea celui de la Orhei, în schimb fructele și vinul lui se vor vinde pe o piață internă de 24 de milioane de oameni. Se vor colecta banii,

cum trebuie, la bugetul de stat, și se va fiscaliza totul, astfel încât hoții de miliarde de dolari nu vor mai exista în libertate.

În plus, calculând rece, macroeconomic, deja e clar că Unirea este o operațiune care va aduce profit, cum a adus și Germaniei reunificarea. Când? Strict pe hârtie, studiile arată că „investiția” este recuperată la opt ani după ce are loc procesul. Totodată, nu există preț pentru demnitatea și puterea unui popor, pentru psihicul renăscut al unei națiuni care, în ultima sută de ani, n-a mai avut motive de reală izbândă.

CAPITOLUL IV

PERICOLUL
STATULUI
SRL PENTRU
ROMÂNIA

Mihai Eminescu spunea:

Nu voim să trăim într-un stat poliglot, unde așa-numita patrie este deasupra naționalității. Singura rațiune de a fi a acestui stat, pentru noi, este naționalitatea lui românească. Dacă e vorba ca acest stat să înceteze de-a mai fi românesc, atunci o spunem drept că ne este cumplit de indiferentă soarta pământului lui.

În ultimul secol, tot mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova au ales să își redobândească cetățenia română, redevenind și în acte ceea ce sunt de fapt. Este o modalitate de a rezolva o problemă pentru propria persoană și nu pentru întreaga colectivitate. Singular (cu accentul pe **eu**, nu pe **noi**), beneficiile apartenenței la un stat normal se simt. *Eu am făcut unirea deja!* – această frază o aud din gurile celor care au redobândit cetățenia, care s-au căsătorit cu cineva de peste Prut sau care au copii care trăiesc pe celălalt mal.

Asta însă nu rezolvă problema globală: trăim în două state separate. Cine va duce grija celor rămași acasă? Cine e responsabil pentru uriașa criză care paște Republica Moldova și o va duce la colaps? Nu putem găsi căi de ocol, doar pentru propria familie, pentru că oriunde am locui pe glob trebuie să contribuim la binele comunității de care aparținem. Iată, deci, o chestiune pe care nimeni nu a îndrăznit să o spună public până acum: statul Republica Moldova este o uriașă amenințare de securitate pentru România. Dacă lucrurile vor continua tot așa, amenințarea se va materializa în următorii ani. Ceea ce regiunea transnistreană este pentru Republica Moldova, Republica Moldova poate deveni pentru România.

Da, fraților, oricât de greu este să vă spunem asta, totuși, o facem: entitatea statală Republica Moldova este un pericol, aflat la granițele României. România, din care deja mulți cetățeni moldoveni fac parte, poate „să ia foc”, lăsându-i pe cei care acum stau liniștiți, cu două pașapoarte (identități) în buzunar, fără niciuna care să îi poată proteja.

CLANURILE STĂPÂNITOARE ȘI CORUPȚIA

Puțină geopolitică înainte de toate. În lumea actuală, războaiele nu se mai poartă neapărat cu tancurile. Conducătorii statelor din lumea a treia sunt numiți prin deciziile marilor puteri, mimând procesul democratic, dar folosind punctele slabe ale fiecărui stat. În procesele de votare sunt implicate și celelalte state, în funcție de anvergură.

Maidanul de la Kiev a fost provocat de corupția exacerbată din rândul clasei politice ucrainene, iar deciziile conducătorilor Ucrainei nu erau și nu sunt de sine stătătoare, ci dictate din exterior, din cauza corupției endemice care stăpânește țara vecină. Corupția nu este doar cea pe care o vedem în stradă la Chișinău, de la polițistul de circulație, care ia mită, până la judecătorul căruia îi vine decizia în plic de la Plahotniuc. Formele ei sunt atât de avansate, încât afectează și relațiile internaționale.

Un stat corupt este unul instabil, pe teritoriul căruia nu pot funcționa organele de drept, iar conducătorii sunt slabi și șantajabili. Vă sună cunoscut?

La Kiev cu greu s-a oprit un război civil, dar altul este în desfășurare în estul Ucrainei. Un astfel de scenariu este posibil și la granița de est a României, la Prut, din cauza slăbiciunii clanurilor. Puterea lor e limitată strict în granițele pe care le au, dar în lumea marilor puteri ei nu contează și vor fi tratați ca atare. Iar granițele le stăpânesc doar acolo unde au putut: la vest. Cu granița de est ce fac?

COSTURI INVOLUNTARE

În România se vorbește mult în ultima vreme în România despre cât ne va costa Unirea cu Basarabia. A calculat cineva costul în cazul în care nu ne vom uni? S-ar putea ca cel de al doilea cost să fie mai mare și să nu-l putem suporta. Adică, să fim blestemați să trebuiască să ducem mai departe păcatele și neputințele părinților și bunicilor noștri.

În epoca modernă, sunt două exemple arhicunoscute de popoare despărțite în două state: coreenii și germanii.

Germanii sunt germani: au urmărit permanent și metodic reunirea și, cu prima ocazie când aceasta a fost posibilă, au făcut-o, ajungând prima forță economică a Europei. Rezultatele economice pe termen mediu și lung sunt de necontestat. Desigur, nu a avut cine să îi mintă privind costurile. Noi suntem mai romantici (sau mai ușor de mințit?). Coreenii sunt și acum separați între Nord și Sud, ducând o bătălie ideologică, în care nici măcar armele nucleare nu sunt evitate. Republica Moldova are „potențialul” de a deveni Coreea de Nord pentru România de Vest.

Compus în mare parte din oameni buni și fără de vină, statul Republica Moldova e riscul întruchipat. Viitorul perpetuării actualului stat Republica Moldova, separat de România, prezintă un pericol major de securitate pentru entitatea statală din dreapta Prutului.

Un teritoriu cu o armată inexistentă, cu trupe străine pe teritoriul ei poate lovi oricând, prin conducători anti români, care nu mai găsesc altă cale de a-și motiva slăbiciunile. Iar Republica Moldova, din „al doilea stat românesc” cum spun unii, poate deveni foarte ușor, la nivelul de trădare existentă din partea clanurilor conducătoare, cel dintâi „stat anti românesc”.

De aceea, când unii spun că nu se poate face Unirea, având conflictul transnistrean agățat de gâtul nostru, trebuie să conștientizăm că, de fapt, doar așa putem să salvăm România de pericolul transnis-

trizării Republicii Moldova. În fond, reducând totul la minimum, putem spune că singura cale de a rezolva conflictul transnistrean este tocmai unirea cu România, punând graniță administrativă (temporară) pe Nistru.

Iar linia de apărare naturală a neamului nostru este pe Nistru. Separatiștii de teapa lui Dodon, cu alte forțe mondiale în spate, pot veni, dinspre Tiraspol spre Prut, înfometăți și dornici de glorie. Scenariu de film? Poate fi realitate dacă ceea ce e normal (fiecare neam în hotarele sale naturale) nu se întâmplă la timpul dat de istorie.

PERICOLUL IDENTITAR

În fiecare an, pe 15 ianuarie, pe Aleea Clasicilor din Chișinău are loc un spectacol grotesc. Tot felul de saltimbanci și demagogi apar cu flori în mână la statuia poetului național Mihai Eminescu. Și recită, și se scâlâmbăie, își rup cămașa pe ei de patrioți ce sunt. E drept, patrioți ai unei invenții pe care Eminescu ar huli-o din primul moment. Despre clasa conducătoare de la Chișinău, Eminescu a scris destul de clar în Scrisoarea a III-ia. Li se potrivește lor mai bine decât oricui altcuiva:

*Cu evlavie de vulpe, ca în strane, șed pe locuri
Și aplaudă frenetic schime, cântece și jocuri...
Și apoi în sfatul țării se adun să se admire
Bulgăroi cu ceafa groasă, grecotei cu nas subțire;
Toate mutrele acestea sunt pretinse de roman,
Toată greco-bulgărimea e nepoata lui Traian!
Spuma asta-nveninată, astă plebe, ăst gunoi
Să ajungă-a fi stăpâna și pe țară și pe noi!
Tot ce-i însemnat cu pata putrejunii de natură,*

*Toți se scurseră aicea și formează patrioții,
Încât fonfii și flecarii, găgăuții și gușății,
Bâlbâiți cu gura strâmbă sînt stăpânii astei nații!
Și acum priviți cu spaimă fața noastră sceptic-rece,
Vă mirați cum de minciuna astăzi vi se mai trece
Cînd vedem că toți aceia care vorbe mari aruncă
Numai banul îl vânează și cîștigul fără muncă,
Azi, cînd fraza lustruita nu ne poate înșela,
Astăzi alții sînt de vină, domnii mei, nu este-așa?
Prea v-ați arătat arama, sfîșiiind această țară,
Prea făcurăți neamul nostru de rușine și ocară,
Prea v-ați bătut joc de limbă, de străbuni și obicei,
Ca să nu s-arate-odată ce sînteți - niște mișei!*

Atât ne mai lipsește la București, încă 25 de ani de hulitori ai identității naționale a celor de pe ambele maluri ale Prutului în actuala organizare a Chișinăului. Într-o întorsătură geopolitică, România poate fi fărâmițată în mai multe părți, iar Republica Moldova să constituie acel cap de pod pe care Republica Autonomă Socialistă Sovietică Moldovenească (Transnistria, în forma de odinioară) l-a jucat față de România și față de teritoriul dintre Prut și Nistru.

Republica Moldova, separată de România, înseamnă că, oricînd, se pot forma astfel de republici dintr-o majoritate vorbitoare de limbă română.

În actuala epocă post națională, identitatea națională a românilor este folosită mai mult în campaniile electorale: se lucrează mult la diminuarea ei și este grav afectată. Tot ce ar mai avea nevoie este un atac, de genul celor realizate de dodonii de la Chișinău.

MIGRAȚIA

În fiecare zi, din Republica Moldova pleacă peste 100 de oameni. Ei lasă în urmă bătrâni bolnavi și neputincioși, sate goale, copii fără de părinți și lipsiți de educație, un stat împovărat de mizerie și sărăcie, sperând să găsească în exterior o viață mai bună. În acest ritm, estimările ONU spun că populația Republicii Moldova va ajunge sub două milioane de suflete în anul 2050, dar acest prag al depopulării ar putea fi atins chiar mai curând.

Recensământul din 2014, menționat anterior, fraudat special pentru a încurca datele ce țin de etnie și numărul exact de oameni, arată că populația stabilă a Republicii Moldova este de 2.913.281 de persoane, fiind incluse și persoanele plecate peste hotarele statului SRL. Numărul de cetățeni este fie umflat artificial pentru a beneficia de o pondere mai mare din ajutoarele internaționale, din partea donatorilor, pentru a fraudă orice tip de alegere și pentru a justifica anumite cheltuieli și alocări. Aceasta este povestea, pe scurt, a unui recensământ eșuat, și el o altă ocazie pentru deturnări de bani.

Însă, câți oameni vor mai fi peste cinci ani în Republica Moldova? Dar peste zece ani? Negustorii de iluzii, care stăpânesc acest stat, vor trăi cât pot de pe urma cetățenilor lor. Până când? Până la depopularea teritoriului dintre Prut și Nistru și la final, o degradare spirituală fără precedent a celor rămași.

Oligarhii vor rămâne fără sclavi pe plantație, în curând. Dar și noi nu vom mai avea la cine veni acasă...

Un teritoriu depopulat, fără identitate, care își asumă, asemeni unora ca Voronin și Dodon, o politică anti românească va fi o amenințare pentru România.

În ciuda propagandei mincinoase, statul România nu a fost și nu este dușmanul statului Republica Moldova. Cine l-a recunoscut primul? Cine îl ajută financiar primul și ultimul? În mo-

mentul acesta salvarea care trebuie să vină este cea a oamenilor, nu a statului. Comunitățile, istoria, tradițiile se năruiesc pe zi ce trece, într-o lume decadentă și gata să ne înglobeze. Trebuie să oprim EXODUL.

CAPITOLUL V

ÎN LOC
DE FINAL

Am scris această carte nu pentru a-mi demonstra superioritatea sau a mă erija drept un mare erudit. Observațiile mele vin direct din teren, de la fața locului și sunt corelate cu multe informații, pe care le-am primit în timp. Ca să distrug o altă minciună, vreau să vă spun că nu consider că sunteți oameni de nivelul doi, inferiori sau ce alte născăciuri de genul acesta au mai fost picurate în mintea oamenilor de către vânzătorii de iluzii.

Suntem același neam, dar voi ați avut ghinionul să nimeriți între gratiile puse de mințile bolnave ale acestor descrierați. E de datoria voastră să nu vă mai încredeți în continuare în iluziile pe care le mai vântură acești hoți și să rupeți sârma de la Prut. E singura soluție!

Am fost tare mințiți după aprilie 2009. Am fost spectatori, cu inima cât un purice, susținând „drumul european”. Am înghițit în sec, doar să trecem puntea, însă nu ne-am dat seama că dracul nu voia să o treacă. Acum rămâne doar Unirea, ca soluție la tot mai instabilele situații interne și externe. Soluția aceasta trebuia aplicată încă de la începuturi, de altfel, salvând cei 25 de ani de... DEGEABA.

Maestrul Constantin Tănase scria că nu vrea Unirea cu România pentru a nu băga în ea toată agentura mancurtă, indivizi precum Reșetnikov sau Dodon. Oricât de măgulitoare ar fi această dovadă de iubire pentru noi, ca Țară-mamă, trebuie să vă spun că, de Crăciun, toată familia trebuie să fie în jurul mesei. Zbuciumați, singuri prin lume, ne vom pierde și nu vom mai ști de noi. Sunteți parte a familiei noastre. Veniți acasă să povestim cum ne este, să ne oblojim rănile și să ne bucurăm cu toții de reușitele noastre de viață.

Faceți Unirea pentru voi! Faceți Unirea pentru cine sunteți și pentru că o meritați.

Nu o faceți nici pentru România, nici pentru vreun politician profitor de pe malul Dâmboviței. Ei, ca și ai voștri, sunt prea comozi și prea legați de interese meschine. Faceți-o ferm și hotărât, respingând pe orice „român”, mai nou inventat care poate să se pună, de dragul banilor, în calea ei. Oricine se pune în calea Unirii, fie și prin opinii personale contrare, este, prin definiție, un atentator la viitorul copiilor voștri.

Faceți-o pentru că e a voastră și o meritați. Nu o cerșiți pentru că nu e subiectul vreunei concesiї făcute de cineva din milă sau silă și nu va avea nimeni îndrăzneala să o refuze în România!

Simțul patriotic și idealurile au murit în Țară. Le mai are o minoritate demnă, care va ajunge mai devreme sau mai târziu să schimbe fața României. Voi nu mai aveți acest timp la dispoziție. Și aveți, raportat la numărul total de populație, și mai mult simțământ patriotic. Faceți-o pentru că doar voi puteți să faceți acest pas!

Faceți-o în ciuda celor care vor să schimbe puterea actuală cu alta, o prelungire a agoniei în care se zbat de 25 de ani oamenii dintre Prut și Nistru. Faceți-o pentru voi, pentru viitorul vostru, lăsând la o parte discuțiile sterile despre limbă și despre ce a fost în trecut!

Faceți-o fără lideri, care caută să ajungă pe statui, ca înfăptuitorii Unirii sau caută să ajungă parlamentari sau președinți pe seama ei. Faceți-o prin voi și prin vehemența, încăpățânarea și puterea voastră. Faceți-o uniți, doar pentru Unire!

Aveți dreptul istoric și moral să o faceți. O veți face și în avantajul nostru, al națiunii române de peste Prut, dar nu vă gândiți la noi absolut deloc: luați ce vă aparține și dați cu piciorul în cei care vă robesc acum, trimițându-vă mamele și frații la muncă în străinătate pentru profitul lor!

Faceți-o iubind Moldova, dar trimițându-i la coșul de gunoi pe cei care caută să se folosească de o istorie falsificată a Moldovei pentru a-și asigura voturi și fotolii moi!

A spune DA Unirii în 2018 înseamnă viitor aici, acasă, unde piața internă va fi de 24 milioane de locuitori, agricultura s-ar completa cu industria, în care fiecare ar avea cetățenie europeană și condiții de muncă normale. Înseamnă a aduce DNA-ul din România, dar a păstra profesorii din Republica Moldova în școli pentru a crește generații viitoare de tineri talentați care pot fi angajați în câmpul muncii, conform talentului fiecăruia. Vor frauda oare clanurile inclusiv rezultatul unei posibile consultări populare privind Unirea cu România? Cu siguranță că da! Dar tocmai de aceea fiecare are datoria să vorbească mai departe despre Unire cu toți cunoscuții și

să le explice că nu mai au nimic de pierdut: s-au încercat toți politicienii, s-a mers și cu europenii, și cu rușii, ca stat „independent”, și cu comuniștii, și cu liberalii și rezultatele au fost aceleași în ultimii 25 de ani. Schimbați-le privirea de la discuțiile toxice în care ei ne-au băgat: ce limbă vorbim, cine suntem, al cui e Ștefan cel Mare și ce e cu independența Moldovei (lucruri despre trecut pe care noi le cunoaștem foarte bine și putem separa adevărul de minciună) și vorbiți-le despre Unire ca proces inevitabil.

Ce rost are să privim înapoi când viața e de acum doar înainte? Să lăsăm istoria - istoricilor, limba - lingviștilor din Academie - și să alegem soluția pragmatică a anilor care vin. Ce mai contează cu cine a fost mai bine, cu românii sau cu rușii, atâta timp cât nu le e bine oamenilor de rând ACUM, în prezent?

Numai vorbind și ieșind în stradă, cum se face în România, lămurind lumea și luptând cu iluziile, doar așa VOM REUȘI.

ANEXE

STEREOTIPURI

ADEVĂRAT SAU FALS?

Mentalitatea omului obișnuit operează cu anumite stereotipii, care, de cele mai multe ori, sunt contradictorii: „moldovenii sunt ospitalieri,,, „moldovenii sunt harnici,,, „moldovenii sunt săritori la nevoie,,, dar, în același timp, „moldovenii sunt hoți,,, „moldovenii nu muncesc,,, „moldovenii sunt egoiști”. Fiecare dintre noi a auzit cel puțin o dată în viață că germanii sunt tipicari, englezii sunt bețivi sau nordicii sunt deprimați. Aceste opinii de-a gata sau convingeri țin de percepția socială, așadar se construiesc în timp. Ele pot fi atât pozitive, atunci când se referă la calități, cât și negative, atunci când vizează defecte.

O serie de stereotipuri apar și atunci când ne referim la unirea României cu Republica Moldova. Dacă ne unim, sărăcește România, rămânem fără gazul de la ruși, ne pierdem imnul național, ne bate jandarmul român. Nimic mai neadevărat.

Am realizat o trecere în revistă a celor mai des întâlnite concepții eronate despre unirea României cu Republica Moldova și răspunsul la aceste idei preconcepute nu poate fi decât combaterea lor prin dezvăluirea adevărului.

1. FALS: Românii nu vor Unirea.

ADEVĂRAT: Trei din patru români se declară favorabili Unirii, o arată toate sondajele de opinie realizate pe acest subiect, în România.

2. FALS: Moldovenii nu vor dori niciodată Unirea.

ADEVĂRAT: Cetățenii Republicii Moldova nu au fost niciodată informați cu adevărat și în număr mare despre ce ar presupune procesul de Unire și au căzut pradă diferitelor dezinformări, inten-

ționate provocate de cei care au de pierdut în urma Unirii; numărul celor care ar opta pentru Unire crește în fiecare an și este din ce în ce mai greu de ascuns acest lucru. Un segment important din societate optează pentru a fi aceeași entitate statală cu România și, în ritmul actual de creștere, acest curent are toate șansele să ajungă majoritar.

3. FALS: Unirea va conduce la dispariția Republicii Moldova, a însemnelor sale statale (drapel, imn), a instituțiilor și funcțiilor din stat.

ADEVĂRAT: În urma unificării României cu Republica Moldova va rezulta o nouă unitate statală. Toate însemnele naționale, dar și capitala, și forma de organizare administrativă vor fi stabilite în procesul ulterior acestui act.

4. FALS: Nimeni nu va avea nimic de câștigat în urma Unirii.

ADEVĂRAT: Unirea este avantajoasă pentru ambele entități statale. Beneficiile de ordin economic, social și politic vor fi resimțite mai cu seamă de Republica Moldova (în venituri, agricultură, libera circulație și asigurarea securității).

5. FALS: România o duce rău.

ADEVĂRAT: România a avut, în 2016, cea mai mare creștere economică din Uniunea Europeană. Salariul minim pe economie este de 1450 de lei românești (6679 lei moldovenești). Pensia socială minimă garantată a crescut la 520 de lei românești (2395 lei moldovenești), începând cu 1 martie 2017. Elevii de școală generală și liceu beneficiază de o alocație de stat lunară în valoare de 84 lei românești (386 lei moldovenești). Studenții pot călători gratuit cu trenul, la clasa a II-a. România a făcut progrese în justiție și lupta anticorupție, DNA reușind să ancheteze atât foști demnitari, cât și actuali parlamentari, primari, polițiști. România a obținut punctaje comparabile cu sau mai mari decât media europeană cu privire la

proiectele de transport fluvial și la durata medie a formalităților necesare efectuării operațiunilor de export și import pe mare.

6. FALS: După Unire, cetățenii Republicii Moldova vor fi tratați ca slugi în România.

ADEVĂRAT: Cetățenii Republicii Moldova o duc bine în România. Începând cu elevii și studenții din Republica Moldova care beneficiază de burse din partea statului român și până la oamenii de afaceri, stabiliți în România sau alți cetățeni ai Republicii Moldova care ocupă diverse locuri de muncă și și-au întemeiat familii în Țară, traiul este bun în România. Aceștia beneficiază de aceleași drepturi, de care se bucură și românii din Țară: călătoresc, se odihnesc, câștigă bani și studiază la fel.

7. FALS: În Republica Moldova poate funcționa justiția ca în România.

ADEVĂRAT: Republica Moldova este un stat mic, în care relațiile de rudenie sau de prietenie împiedică aplicarea legii în cazul infractorilor. Achitări ca în dosarul „7 aprilie”, cazuri pierdute la CEDO, oameni cărora nu li s-a făcut dreptate în instanțe sunt câteva dovezi ale unei rupturi între justiție și societate, așa cum se întâmplă și în România în urmă cu circa 12 ani, înainte de reforme. DNA din România nu poate trece Prutul decât ca expertiză independentă, nu cu procurori care să curețe de corupție sistemul.

8. FALS: Republica Moldova este stat neutru.

ADEVĂRAT: Regiunea de est a Republicii Moldova, Transnistria, este ocupată de trupe militare ruse: așadar, neutralitatea este o iluzie, promovată de vocile de la Tiraspol pentru a bloca Republica Moldova în demersurile de a-și asigura securitatea și dezvoltarea economică.

9. FALS: România a abandonat Basarabia în 1940.

ADEVĂRAT: Cetățenii României nu au fost consultați atunci când un cerc restrâns de oameni politici au luat decizia de a se retrage din Basarabia, ba chiar au ținut dolii și au protestat față de acest lucru. Noile granițe nu au fost recunoscute de România, care aștepta un moment propice pentru intervenția militară în vederea eliberării teritoriului și a populației ocupate. În 1941, sute de mii de români au dus bătălia pentru eliberarea Basarabiei, mulți jertfindu-și viața. Ocuparea Basarabiei a fost decisă de doi criminali: Hitler și Stalin.

10. FALS: Românii sunt țigani.

ADEVĂRAT: Așa cum nici moldovenii nu sunt ruși, așa nici românii nu sunt țigani. Precizăm că 3,3% reprezintă ponderea romilor din totalul populației României, iar mare parte dintre aceștia au plecat peste hotare. În mass-media internațională de scandal, pe marginea unor elemente negative care au profitat de deschiderea granițelor și a reticenței unor state europene la fenomenul migrației, s-a propagat o imagine negativă despre acești emigranți. Însă există foarte multe povești de succes ale migranților din România și Republica Moldova, recunoscuți ca buni profesioniști în domeniile lor de activitate.

11. FALS: România nu are valori.

ADEVĂRAT: Peste 85% dintre români se declară ortodocși și, pe an ce trece, crește numărul de biserici din România, care este de ordinul miilor. Catedrala Mântuirii Neamului, reprezintă un complex proiect al României din ultimii 26 de ani. Tineri supradotați, care sunt solicitați de universități prestigioase din Statele Unite ale Americii și din Marea Britanie, inventatori care schimbă lumea, sportivi, care câștigă campionate europene sau mondiale, artiști plastici care-și vând lucrările cu milioane de euro sunt câteva alte exemple de valori umane pe care România le are. Și în perioada

interbelică, Epoca de Aur a României, după realizarea Marii Uniri, Țara noastră s-a remarcat prin multitudinea de scriitori, diplomați, profesori universitari, artiști plastici, actori și cântăreți străluciți. Constantin Brâncuși, George Enescu, Elvira Popescu, Mircea Eliade, Eugen Ionescu, Emil Cioran sunt câteva nume marcante cunoscute la nivel internațional.

12. FALS: România vrea să anexeze Republica Moldova.

ADEVĂRAT: Reunirea se va face de comun acord. Niciodată statul România nu a folosit forța armelor împotriva statului Republica Moldova, ba din contră, a sprijinit toate eforturile de reformare a statului și de ridicare a nivelului de trai. Unirea se va realiza doar prin voința poporului și a reprezentanților aleși democratic, și nu prin constrângeri. România nu are experiența anexării altor state. Unirea se va realiza doar când o vor dori oamenii din Republica Moldova.

13. FALS: România cere intenționat prea multe documente pentru a intra pe teritoriul ei sau pentru a redobândi cetățenia română.

ADEVĂRAT: România a aderat la Uniunea Europeană (UE) în anul 2007. Calitatea de membru al spațiului comunitar presupune adoptarea unor reglementări speciale pentru cetățenii care nu fac parte din Uniunea Europeană, prevederi care se referă la controalele vamale mai riguroase, limitări ale dreptului de a locui, lucra și a studia în statele UE. Așadar, pentru că România este membră a Uniunii Europene, cetățenii Republicii Moldova se confruntă cu o serie de măsuri birocratice, care nu se aplică cetățenilor din statele UE.

14. FALS: Rușii au cetățenie română, dar cetățenii majoritari ai Republicii Moldova - nu.

ADEVĂRAT: Orice străin poate dobândi cetățenia română, inclusiv rușii. Cazul moldovenilor din Republica Moldova este special,

pentru că aceștia redobândesc cetățenia română, pierdută din motive neimputabile lor. Procedura pentru redobândirea cetățeniei române este descrisă în Legea 21/1991. Cetățenii Republicii Moldova care doresc să își redobândească cetățenia română trebuie să depună dosarele la instituțiile abilitate în acest sens.

15. FALS: Republica Moldova este un stat independent.

ADEVĂRAT: Statul trebuie să asigure bunăstarea și securitatea cetățenilor săi. Republica Moldova este un stat sărăcit de politicienii de toate culorile politice care s-au succedat la putere și are pe teritoriul său, la est de Nistru, trupe militare străine, ceea ce înseamnă că nu își poate controla frontierele. De asemenea, Republica Moldova nu are capacitatea de a-și asigura independența energetică, pentru că gazul și curentul electric sunt procurate, la un preț mare, din Est.

16. FALS: Dacă Republica Moldova se unește cu România, rușii nu îi vor mai furniza gaz și curent electric.

ADEVĂRAT: România dispune de suficiente resurse, din rezerve proprii de gaz, petrol și energie electrică pentru a asigura integral necesitățile populației Republicii Moldova.

17. FALS: Uniunea Europeană se va împotrivi unirii dintre România și Republica Moldova.

ADEVĂRAT: Nici Bruxelles-ul, nici Parisul, nici Londra sau Berlinul nu vor putea împiedica Unirea României cu Republica Moldova dacă acest deziderat va exprima voința oamenilor din ambele state. Punctul 1 al Acordului de la Helsinki (1975) stipulează că schimbarea frontierelor este posibilă prin voința părților.

18. FALS: Rusia nu va accepta Unirea României cu Republica Moldova.

ADEVĂRAT: România va negocia cu Rusia recunoașterea Unirii. Totodată, există precedentul recunoașterii de către Rusia a voinței populației din Peninsula Crimeea pentru alipirea la Rusia.

19. **FALS:** România va pierde Ardealul, dacă se va uni cu Republica Moldova.

ADEVĂRAT: Unirea României cu Republica Moldova se va realiza prin voința populară, pe cale pașnică și democratică. Unirea a două state nu presupune o pierdere teritorială, ci formarea unei uniuni statale mai mari, mai puternice. În Ardeal, majoritatea populației este formată din cetățeni români.

20. **FALS:** Românii nu iubesc Moldova.

ADEVĂRAT: Românii vor Unirea cu Republica Moldova pentru ca aceștia să îi meargă mai bine, să beneficieze de aceleași drepturi, să aibă aceleași salarii, pensii, burse, alocații ca în România, să aibă acces la muntele și la marea lor. Românii îi elogiază prin diverse festivaluri, lansări de carte și spectacole pe Ștefan cel Mare, pe Mihai Eminescu, Grigore Vieru, pe Ion și Doina Aldea-Teodorovici. Românii sunt înnebuniți după graiul moldovenesc, după bucatele moldovenești, după mânăstirile, bisericile și frumusețile naturale din Moldova.

21. **FALS:** România și Republica Moldova nu se pot uni din cauza regiunii transnistrene.

ADEVĂRAT: Lipsa de soluții pentru reglementarea conflictului transnistrean este întreținută de autoritățile de la Chișinău și de separatiștii de la Tiraspol. În 25 de ani de la conflictul armat de pe Nistru, negocierile privind aplanarea diferendului transnistrean, nu au înregistrat niciun rezultat pozitiv. După Unire, România va stabili o linie de demarcație atent securizată, cu dotări de nivel european,

la limita de vest a zonei controlate de separatiști. În cadrul acesteia se vor afla atât punctele de trecere a frontierei Uniunii Europene, cât și birourile serviciilor puse la dispoziția oamenilor din localitățile aflate în jurisdicția autorităților de la Tiraspol. De asemenea, România va recunoaște calitatea de cetățean român a persoanelor care locuiau în raioanele de est ale Republicii Moldova înainte de proclamarea așa-zisei „republici nistrene”, precum și a membrilor familiilor acestora.

22. FALS: Autonomia Găgăuză își va pierde orice drept în cazul Unirii.

ADEVĂRAT: În perioada interbelică, găgăuzii au fost una dintre cele mai bine integrate minorități în România întregită. Aceștia învățau cu ușurință limba română și erau credincioși ca și românii, dar și anticomuniști. O personalitate marcantă a intelectualității găgăuze la acea vreme a fost Mihail Ciachir, care a tradus Evanghelia în limba găgăuză și a elaborat dicționarul găgăuzo-român. În urma ocupației din 1940 a Basarabiei, găgăuzii au suferit la fel ca și populația majoritară și alte minorități, foarte mulți fiind deportați în Siberia, reprezentanții lor în administrația locală fiind arestați sau uciși. Ulterior, găgăuzii au ajuns să trăiască în trei state: în România, Ucraina și Republica Moldova.

România este recunoscută la nivelul Uniunii Europene ca exemplu de urmat în asigurarea drepturilor minorităților naționale. Așa cum ungurii, bulgarii, ucrainenii sau rușii au reprezentare în Parlamentul României, și găgăuzii vor avea propriul parlamentar în forul legislativ de la București. După Unire, statutul de autonomie a regiunii găgăuze va fi negociat, așa cum va fi negociată orice solicitare de obținere a unei autonomii, cu mențiunea că noua uniune statală va fi formată de România, între granițele ei actuale, și Republica Moldova, între granițele ei actuale. Mai important e că și găgăuzii vor avea de beneficiat în urma realizării Unirii, având aceleași drepturi ca și restul cetățenilor din statul unit.

23. FALS: Dacă ne vom uni, jandarmul român va fi violent cu cetățenii Republicii Moldova.

ADEVĂRAT: Propaganda antiromânească a vehiculat diverse povești referitoare la abuzurile jandarmilor români în Basarabia, după Marea Unire din 1918. Ca orice angajați ai statului, responsabili de ordinea publică, jandarmii apar într-o ipostază de fermitate în orice perioadă a istoriei, în orice localitate sau regiune a țării. Legislația națională prevede sancțiuni în cazul comiterii de abuzuri de structurile de ordine publică. Jandarmii români au sarcina să prevină și să împiedice săvârșirea unor fapte antisociale, să protejeze drepturile și libertățile fundamentale, reprezentând unul dintre pilonii statului de drept. Patriarhul Daniel al României consideră că jandarmii români dau dovadă de respect față de semenii, spirit de sacrificiu, implicare în apărarea aproapelui și sentimente de frățietate. E important de spus că angajații din administrație sau din structurile de forță vor rămâne angajați din aceeași zonă, ca până acum. Nu se vor aduce predominant în structurile de forță sau administrație oameni din afara actualei Republici Moldova, doar instituțiile urmând a se uniformiza.

24. FALS: Patrie înseamnă statul ai cărui cetățeni suntem.

ADEVĂRAT: Patria este țara întreagă în care găsim oameni care vorbesc aceeași limbă, au aceeași istorie, aceeași cultură, religie, împărtășesc aceleași tradiții și obiceiuri. Patria este numai una, restul sunt state. Dacă te-ai născut francez și te-ai stabilit în Suedia, obținând cetățenia acestui stat, patria ta rămâne Franța. În cazul României și al Republicii Moldova, totul este mult mai simplu. Există o singură țară, o singură patrie, o națiune.

25. FALS: În România se trăiește bine numai în București.

ADEVĂRAT: Există județe multietnice în apropierea granițelor, ca Timiș și Constanța, care sunt cei mai mari poli de dezvoltare ai

României, alături de Ilfov, Cluj sau Braşov. Timişul este baştina a zeci de mii de maghiari, sârbi, germani, romi, ucraineni, slovaci, evrei, bulgari şi mulţi oameni din acest judeţ vorbesc limba maghiară, sârbă sau germană. De asemenea, în Constanţa trăiesc armeni, albanezi, ruşi, tătari, turci, evrei, italieni, germani şi alţii. Vorbitorii de limbă rusă din Republica Moldova vor putea fi în România un real sprijin în consolidarea legăturii dintre Uniunea Europeană şi Rusia.

26. FALS: După Unire, cetăţenii Republicii Moldova îşi vor pierde locurile de muncă în administraţie.

ADEVĂRAT: Fiecare cetăţean, în funcţie de pregătire, poate lucra în instituţiile de stat sau în companii private. Într-o economie sănătoasă, oamenii lucrează mai mult în mediul particular. Salariile şi perspectivele de promovare sunt mai mari, meritele angajatului sunt recunoscute şi apreciate. Indiferent în ce sector ar alege să muncească, cetăţenii Republicii Moldova vor beneficia de venituri mai mari decât cele cu care au fost obişnuiţi. În prezent, la Chişinău şi în raioane se câştigă puţin în mediul public pentru că statul susţine financiar mult prea multe instituţii precum ambasade, consulate, agenţii, consilii raionale, consilii locale.

27. FALS: România este stat NATO, ceea ce înseamnă că după Unire, cetăţenii Republicii Moldova vor face armată şi vor merge la război.

ADEVĂRAT: În anul 2007, serviciul militar obligatoriu a fost eliminat în România. Cei care doresc să fie recrutaţi în Armata Română semnează un contract. Salariile ofiţerilor pot ajunge şi la 10.000 de lei româneşti (45 000 lei moldoveneşti). În teatrele de război, diurna unui militar din România este de peste 80 de dolari pe zi.

28. FALS: După Unire, România va confisca pământurile cetăţenilor Republicii Moldova.

ADEVĂRAT: Constituția României garantează dreptul de proprietate privată. Pentru că această prevedere funcționează, în România n-au fost înregistrate atacuri raider, dosare fabricate sau cotă-parte pentru a lipsi oamenii de terenurile lor.

29. **FALS:** Cetățenii Republicii Moldova vor fi tratați în România ca rude sărace.

ADEVĂRAT: Și în România există unele decalaje de dezvoltare economică între anumite localități, însă niciun cetățean nu este tratat ca român de mâna a doua sau ca un membru al unei familii cu puțini bani. După Unire vor fi direcționate investiții masive în Republica Moldova deopotrivă de stat și private, pentru ca salariile și pensiile să ajungă la nivelul celor din România. Republica Moldova ar ajuta România să își întărească puterea regională, pentru că împreună ar forma un teritoriu mai mare, ar fi sprijin economic datorită potențialului agricol, al terenurilor arabile, al produselor ecologice, dar și turistic, prin îmbogățirea cu noi atracții, ca Cetatea Soroca, Orheiul Vechi, Mileștii Mici sau Cricova.

30. **FALS:** Dacă România se unește cu Republica Moldova, izbucnește războiul civil.

ADEVĂRAT: Unirea României cu Republica Moldova se va realiza pe căi pașnice și democratice, cu acordul majorității ambelor populații. În cazul în care anumite elemente vor instiga la opoziție violentă, acestea vor suporta consecințele legale. În România este pace, nu există frământări politice care să tulbure liniștea cetățenilor.

31. **FALS:** Nu numai în Republica Moldova se fură, ci și în România.

ADEVĂRAT: Peste tot în lume se fură. În România, însă, Justiția funcționează și îi pedepsește corespunzător pe infractori.

32. FALS: În România, oamenii nu se țin de cuvânt.

ADEVĂRAT: Fiecare dintre noi, indiferent că suntem din România sau din Republica Moldova, a trecut prin cel puțin o situație în care s-a văzut nevoit să nu mai poată onora o promisiune făcută, din motive diverse, exterioare nouă. Însă, dacă ne uităm la formele de înțelepciune populară, românii s-au ghidat de-a lungul timpului după multe proverbe care vorbesc despre seriozitatea lor: „Prietenul la nevoie se cunoaște”, „Lucrul, odată început, e pe jumătate făcut”, „Nu zice hop până n-ai sărit”.

Toate promisiunile pe care România le-a făcut Republicii Moldova în ceea ce privește sprijinul acordat, indiferent de perioadă și indiferent de cine s-a aflat la conducere, au fost respectate.

33. FALS: Românii înjură de mamă, folosesc un limbaj vulgar.

ADEVĂRAT: Argoul, variantă socială, neconvențională a limbii, este folosit în toate limbile moderne, inclusiv în limba română, așadar și în România, și în Republica Moldova (e suficient să cităm o celebră piesă de la Carla's Dreams). Anumite categorii de persoane sunt mai expuse limbajului argotic, cum ar fi tinerii. Aceștia împrumută, după caz, chiar și înjurături din limba engleză sau din limba rusă.

REPUBLICA MOLDOVA, UN STAT EȘUAT. VÂRFUL CRIZEI ABIA URMEAZĂ. CE TREBUIE SĂ FACĂ ROMÂNIA?

Valentin Naumescu, *doctor în științe politice, conferențiar la Facultatea de Studii Europene de la Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Departamentul de Relații Internaționale și Studii Americane:*

„În primul rând, Republica Moldova nu ar fi trebuit să existe. Este în mod evident un stat artificial, apărut pe ruinele Uniunii Sovietice, fără identitate și fără coeziune societală, fără proiect strategic și fără resursele proprii necesare unui sistem de guvernare autonomă la nivel european, cel mai sărac și mai înapoiat stat de pe continent, care se depopulează văzând cu ochii, creat pentru a rămâne asistat, dinspre Est sau dinspre Vest, pe toată durata existenței lui. (...)

Pe noi nu Guvernul de la Chișinău și clasa lor politică ultra coruptă și ipocrită ne interesează în mod esențial, ci soarta oamenilor. Probabil va trebui, cât de curând, să furnizăm direct ajutoare oamenilor necăjiți de peste Prut, marcate cu însemnele României (Uniunii Europene) sau, oricum, în forme explicite. Sper să fim lăsați să intrăm, să o facem organizat, eventual în colaborare cu guvernul local sau cu asociații de tineret credibile, dar să o facem noi. Ar fi mult mai util decât orice împrumut dat unor guverne captive, falite și corupte, controlate de personaje dubioase din penumbra vieții publice. Hrană, mărfuri de bază, medicamente, combustibil sau energie electrică, ce va mai fi nevoie dacă lucrurile se complică. Chiar cred că se va ajunge curând la această necesitate. Să vedem însă capacitatea noastră administrativă și de mobilizare în acest sens.

„Momentele astrale”, cu potențial de a schimba cursul istoriei, sunt puține. Pe cel din 1991 l-am ratat, din comoditate și din teama de a gândi curajos. S-ar putea să vină curând o altă oportunitate majoră.”

PETRIȘOR PEIU, FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ A MĂRII NEGRE: „UNIREA, SOLUȚIA PRAGMATICĂ”

De ce ar accepta Republica Moldova Unirea?

„Pentru că, în actuala conjunctură, ignorat de Occident și nedorit de Federația Rusă, micul stat nu mai are viitor și și-a consumat toate resursele de speranță;

Pentru că deja o treime din cetățenii săi sunt și cetățeni români; acest teritoriu pe harta economică a lumii și numai astfel s-ar putea conecta la economia globală;

Pentru că salariile și pensiile din Republica Moldova ar crește de câteva ori pentru a ajunge la nivelul din România;

Pentru că dintr-o dată lupta anticorupție ar căpăta o direcție împrumutând modelul de succes DNA;

Pentru că nu poți să valorizezi ceva specific decât în contextul unei piețe mari, dornică să consume produse pe care le cunoaște și le așteaptă;

Pentru că altfel nu se va opri hemoragia de populație și va apărea prosperitatea;

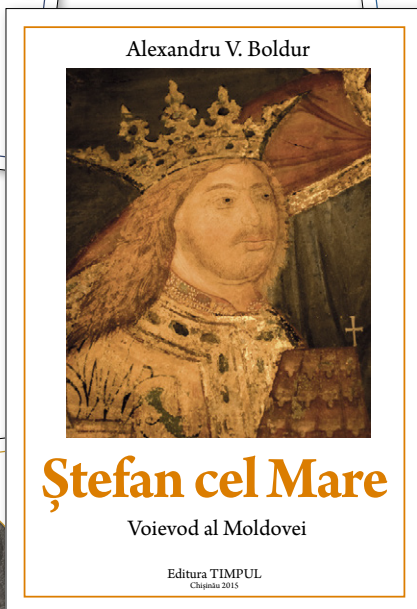
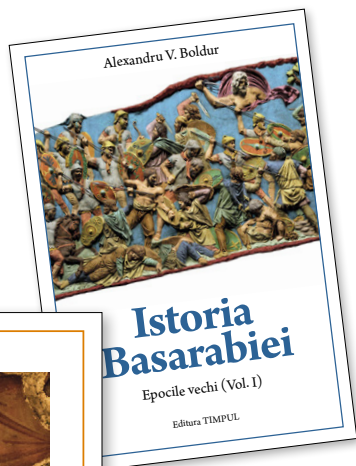
Pentru că astfel minoritățile neliniștite vor putea fi apărute de scutul uneia dintre cele mai permissive și protectoare legislații europene pentru drepturile minorităților;

Nu în ultimul rând, pentru că numai astfel va dispărea puterea copleșitoare a oligarhilor locali, care vor deveni brusc irevanți la nivelul întregii Români.

CUPRINS

Introducere	3
Capitolul I.....	5
Vanzătorii de iluzii	
Capitolul II.....	37
Războiul limbilor	
Capitolul III	49
România e și a voastră	
Capitolul IV.....	63
Pericolul statului SRL pentru România	
Capitolul V	71
În loc de final	
Anexe.....	75

Indexul	Denumirea publicației	Apariția	Preț abonament, Lei				
			1 lună	2 luni	3 luni	6 luni	12 luni
PM21059	Colecția de carte TIMPUL 5 volume 1. Basarabia și relațiile româno-ruse de A.V. Boldur 2. Istoria Basarabiei vol. I 3. Istoria Basarabiei vol. II 4. Mihai Viteazul de Petre Panaiteșcu 5. Ștefan cel Mare de Alexandru Boldur	5 volume pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 175,00				
PM23054	Basarabia și relațiile româno-ruse de A.V. Boldur	1 volum pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 35,00				
PM21055	Istoria Basarabiei vol. I de A. Boldur	1 volum pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 35,00				
PM22058	Istoria Basarabiei vol. II	1 volum pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 35,00				
PM24055	Mihai Viteazul de Petre Panaiteșcu	1 volum pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 35,00				
PM21054	Ștefan cel Mare, Voievod al Moldovei de Alexandru Boldur	1 volum pe an	Exclusiv pentru abonații ziarului Timpul 35,00				
PM21056	Colecția de carte 5 volume 1. Basarabia și relațiile româno-ruse de A.V. Boldur 2. Istoria Basarabiei vol. I 3. Istoria Basarabiei vol. II 4. Mihai Viteazul de Petre Panaiteșcu 5. Ștefan cel Mare de Alexandru Boldur	5 volume pe an	300,00				
PM24054	Basarabia și relațiile româno-ruse de A.V. Boldur	1 volum pe an	60,00				
PM21058	Istoria Basarabiei vol. I	1 volum pe an	60,00				
PM23055	Istoria Basarabiei vol. II	1 volum pe an	60,00				
PM24058	Mihai Viteazul de Petre Panaiteșcu	1 volum pe an	60,00				
PM21057	Ștefan cel Mare, Voievod al Moldovei de Alexandru Boldur	1 volum pe an	60,00				

George Nicolae Simion s-a născut pe 21 septembrie 1986, în Focșani, România.

A studiat la Facultatea de Administrație și Afaceri a Universității din București, apoi a urmat masteratul la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, având ca temă de cercetare „Crimele comunismului”.

Sunt peste zece ani, de când s-a îndrăgostit sincer și iremediabil de Basarabia. Se întâmpla atunci, când, un grup de tineri, au urcat pe clădirea Liceului Gheorghe Asachi din Chișinău pentru a protesta față de schimbarea denumirii acestuia. Au avut loc incidente și presiuni din partea puterii comuniste, dar ei nu au cedat nicio clipă și au mers până la capăt.

George Simion a mobilizat tinerii să iasă în stradă și la București, ca să-i susțină pe cei de la Chișinău. Apoi, a urmat o perioadă de înfrățire adevărată, când românii de pe ambele maluri ale Prutului s-au întâlnit la facultăți în România. Până în 2011, a susținut Mișcarea Unionistă cu puterile lui de tânăr student, iar pe 17 aprilie, a aceleiași an, a decis să formeze o platformă de asociații, unde să se regăsească toți cei care cred și luptă pentru ReUnire.

Platforma Unionistă „Acțiunea 2012” a luat naștere anume datorită patosului acelor tineri, în frunte cu George Simion. Până în prezent, „Acțiunea 2012” a organizat sute de manifestări publice de informare și sensibilizare a opiniei publice și a factorilor decizionali din România și Republica Moldova, precum și a comunității internaționale, cu privire la necesitatea realizării unității naționale.

Cu toate acestea, au existat tentative de a-i interzice activitatea. A fost reținut și expulzat de autoritățile din R. Moldova, pe 13 mai 2015, dar, nici de această dată, nu s-a dat bătut. Ca mai apoi, pe 5 februarie 2016, a primit la vama Albița-Leușeni, o nouă interdicție de a intra pe teritoriul Republicii Moldova. Până la urmă, acestea au fost anulate prin hotărârile judecătorești ale instanțelor din RM.

